

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับบุคลิกภาพการแสดงตัว
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ปริชญานีพนธ์

ทอง

ปิยพร ดวงทอง

19 ก.พ. 2549

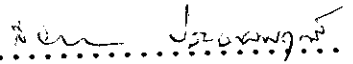
เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการวัดผลการศึกษา

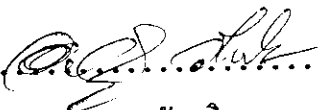
กันยายน 2539

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

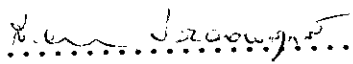
คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปฏิญานพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกการวัดผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

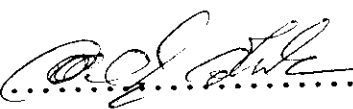
คณะกรรมการควบคุม

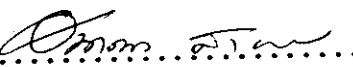
..... ประธาน
(รศ.ดร.ส.วาสนา ประवालพฤษ์)

..... กรรมการ
(รศ.อาวธ วัฒนสิน)

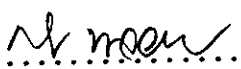
คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(รศ.ดร.ส.วาสนา ประवालพฤษ์)

..... กรรมการ
(รศ.อาวธ วัฒนสิน)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รศ.อังคณา สายยศ)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปฏิญานพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการวัดผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ดร.ศิริยุภา พูลสุวรรณ)

วันที่ 23 เดือน กันยายน พ.ศ.2539

ประกาศผลการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงไปได้ด้วยดีเพราะได้รับความกรุณาจาก
รองศาสตราจารย์ ดร.ส.วาสนา ประवालพฤกษ์ รองศาสตราจารย์ อาวุธ วัฒนสิน
และรองศาสตราจารย์ อังคณา ศาสยศ ที่ให้คำปรึกษา แนะนำ พร้อมทั้งแก้ไขข้อบกพร่อง
ต่าง ๆ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ นิภา ศรีไพโรจน์ อาจารย์จรัญ คำยัง
อาจารย์ราชนันท์ บุญธิมา อาจารย์ลิวิวรรค์ เข็ชรศิริ อาจารย์จุลพงศ์ คมกฤส ที่กรุณาเป็น
ผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือ และแนะนำในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ ผู้ช่วยผู้อำนวยการและคณะครู-อาจารย์
ที่ให้ความร่วมมือในการจัดเก็บรวบรวมข้อมูล และขอขอบใจนักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการ
ตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ คุณสมกิจ กิจพูนวงศ์ ที่ให้ความช่วยเหลือในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่อง
คอมพิวเตอร์ อาจารย์วันทนา ปิ่นบริสุทธิ อาจารย์นิชนา ปาลคำ อาจารย์สุศุใจ เทพพิทักษ์ศักดิ์
และพี่ ๆ น้อง ๆ วิชาเอกการวัดผลการศึกษาทุกท่านที่ให้ความสนใจและช่วยเหลือในขณะที่กำลังศึกษา
และขอขอบพระคุณอาจารย์วุฒิพงษ์ ทองก้อน ที่ได้สนับสนุนและเป็นกำลังใจในการทำปริญญานิพนธ์
ครั้งนี้

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอโน้มรำลึกถึงพระคุณของบิดา-มารดา ครู-อาจารย์ และญาติพี่น้อง
ที่ให้ความสนใจ กำลังทรัพย์ ในการสนับสนุนการศึกษาของผู้วิจัยตลอดมา

ปิยพร ดวงทอง

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ขอบเขตในการศึกษาค้นคว้า.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
ความหมายของศิลปภาพ.....	8
ความหมายของศิลปภาพการแสดงตัว.....	11
ลักษณะของศิลปภาพการแสดงตัว การเก็บตัว.....	16
ปัจจัยที่ทำให้เกิดศิลปภาพการแสดงตัว.....	17
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับศิลปภาพการแสดงตัว.....	23
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า.....	31
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	34
ประชากร.....	34
กลุ่มตัวอย่าง.....	34
✓ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	37
วิธีดำเนินการสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้ในการวิจัย.....	37
ลักษณะของแบบสอบถาม.....	41
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	45
ขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย.....	46
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	46

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	50
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	62
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	62
กลุ่มตัวอย่าง.....	62
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	62
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	63
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	63
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	64
อภิปรายผล.....	66
ข้อเสนอแนะ.....	67
บรรณานุกรม.....	68
ภาคผนวก.....	79
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	112

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 รายชื่อโรงเรียนและจำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง.....	33
2 ค่าสถิติของปัจจัยแต่ละด้านและคุณภาพการแสดงตัว.....	52
3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายใน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบาง ประการกับคุณภาพการแสดงตัว.....	54
4 ความสัมพันธ์ของปัจจัยบางประการกับคุณภาพการแสดงตัว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	55
5 น้ำหนักความสำคัญของปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อคุณภาพการแสดงตัว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	56
6 ความสัมพันธ์การมีอำนาจหรืออิทธิพล (X_4) ที่ส่งผลต่อคุณภาพการ แสดงตัว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	57
7 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วน	58
8 ความสัมพันธ์ความสำเร็จทางกิจกรรม (X_2) ที่ส่งผลต่อคุณภาพการ แสดงตัว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	58
9 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วน	59
10 ความสัมพันธ์ความสำเร็จทางวิชาการ (X_1) ที่ส่งผลต่อคุณภาพการ แสดงตัว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	59
11 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วน	60
12 ความสัมพันธ์การได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน (X_6) ที่ส่งผล ต่อคุณภาพการแสดงตัว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	60
13 ค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสอบถามความสำเร็จทางวิชาการ.....	80
14 ค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสอบถามความสำเร็จทางกิจกรรม.....	81
15 ค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสอบถามการได้รับการยอมรับ.....	82
16 ค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสอบถามการมีอำนาจหรืออิทธิ.....	83
17 ค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสอบถามบุคลิกภาพ.....	84

บทที่ 1

บทนำ

บทนำ

การศึกษาเป็นกระบวนการของประสบการณ์ที่บุคคลได้รับต่อเนื่องกันไปตลอดชีวิต อีกทั้งยังมีบทบาทสำคัญในการเตรียมบุคคลเข้าสู่การอาชีพ การที่บุคคลจะประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพหรือไม่นั้น นอกจากความรู้ เชาวน์ปัญญา และความขยันขันแข็งแล้ว บุคลิกภาพก็เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งอีกประการหนึ่งที่ทำให้คนบรรลุผลสำเร็จในอาชีพการงานต่าง ๆ (คีย์ ชุมสาธ. 2508 : 348 - 349) เพราะบุคลิกภาพคือคุณลักษณะที่ทำให้บุคคลเป็นที่สะดุดตาแก่ผู้อื่น และทำให้มีอิทธิพลเหนือผู้อื่น บุคลิกภาพของบุคคลที่แสดงออกจะเป็นที่ยอมรับของสังคมมากน้อยเพียงไรขึ้นอยู่กับอิทธิพลของพันธุกรรม และสิ่งแวดล้อมของบุคคลผู้นั้น ที่ได้รับการพัฒนาซึ่งสมมาตั้งแต่วัยเด็ก (อุคมศักดิ์ ศรีแสงนาม. 2528 : 248 - 249) โดยที่ผลการพัฒนาจากวัยเด็กจนถึงวัยผู้ใหญ่จะต้องผ่านกระบวนการอบรมเลี้ยงดู กระบวนการเรียนรู้ และประสบการณ์ที่ได้รับจากวัฒนธรรมที่บุคคลนั้นอาศัยอยู่

ปัจจุบันมีหน่วยงานหรือสถาบันที่รับผิดชอบต่อการพัฒนาบุคลิกภาพอยู่หลายสถาบัน เช่น สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา แต่สถาบันครอบครัวเป็นสถาบันที่มีอิทธิพลต่อแนวความคิด พฤติกรรม และบุคลิกภาพของบุคคลเป็นอย่างมากที่จะสร้างเสริมบุคลิกภาพของเด็กและวัยรุ่นให้เป็นบุคคลที่มีประโยชน์แก่ตนเองและสังคม เพราะวัยรุ่นซึ่งมีอายุ 13 - 20 ปี เป็นวัยที่กำลังจะก้าวไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่เต็มตัว เป็นวัยแห่งการปรับตัว เป็นวัยแห่งปัญหา เป็นวัยที่มีความเครียดทางอารมณ์ และเป็นวัยที่พร้อมจะแสวงหาคนและพัฒนาเอกลักษณ์ของตน ดังนั้นครอบครัวจึงมีอิทธิพลที่จะพัฒนาเด็กไปในทางดีหรือเลวก็ได้ (เผื่องพรรณ เกิดนิทกษ์. 2530 : 178 - 180) เรามักจะพบเสมอว่าผู้ใหญ่หรือวัยรุ่นที่ดีที่มีพฤติกรรมดีปกติกติ ถ้ามองย้อนหลังไป จะพบว่าในวัยเด็กไม่ได้รับการดูแลอย่างดี ไม่ได้รับการฝึกฝนให้มีเจตคติและ

พฤติกรรมที่ต้องการ จากการศึกษาชีวิตประวัติของผู้ที่มีความบกพร่องทางสมองหรือพวกที่ประกอบอาชีพกรรม มักพบว่าบิดามารดาไม่ได้เอาใจใส่อย่างเพียงพอ ไม่มีเวลาให้เด็ก และไม่เข้าใจในตัวเด็ก เป็นเหตุให้เด็กเกิดความคับข้องใจ และเกิดอารมณ์ขัดแย้งอยู่ตลอดเวลา ประสบความล้มเหลวทางการเรียน เข้ากับเพื่อนฝูงไม่ได้เป็นผลให้เด็กปรับตัวไม่ได้เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ (ฉวีวรรณ ภินาวงศ์. 2526 : 2)

การที่บุคคลจะมีบุคลิกภาพการแสดงตัวเช่นใด การอบรมเลี้ยงดูย่อมมีส่วนสำคัญในการกำหนดบุคลิกภาพให้แตกต่างกันตามลักษณะของการอบรมเลี้ยงดูที่แตกต่างกัน อีริกสัน (ศรีเรือน แก้วกังวาล. 2518 : 40 ; อ้างอิงมาจาก Erikson. 1950) กล่าวว่าความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับครอบครัวเป็นตัวกระตุ้นให้มนุษย์มีพฤติกรรมนานาประเภท และหล่อหลอมบุคลิกภาพของมนุษย์ในรูปแบบต่าง ๆ ตามลักษณะสัมพันธ์ที่มีต่อบุคคลอื่น ซึ่งสอดคล้องกับ ซีธส์ (Sears. 1957 : 2 - 4) ที่ได้แสดงความคิดเห็นว่าแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูนั้นจะแตกต่างกันไปตามศาสนา วัฒนธรรม การศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจและชนบทธรรมเนียมประเพณีของแต่ละครอบครัวต่างกันก็ทำให้เกิดความแตกต่างในบุคลิกภาพของเด็ก

สถานบันการศึกษาเป็นสถาบันที่มีหน้าที่หลักในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของชาติให้เป็นพลเมืองดีมีบุคลิกภาพที่เหมาะสม ดังนั้นการจัดการศึกษาจึงควรคำนึงว่าจะจัดอย่างไรจึงจะทำให้บุคคลมีพฤติกรรมและบุคลิกภาพที่เหมาะสมกล่าวคือ มีนิสัยใจคอโอบอ้อมอารี เป็นคนที่มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ แต่ในขณะเดียวกันก็เป็นบุคคลที่มีความสามารถ แสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าพูด กล้าทำ สามารถพึ่งตนเองได้ มีความรับผิดชอบสูง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ตลอดจนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงและเป็นบุคคลที่มีประสิทธิภาพ การศึกษาเรื่องบุคลิกภาพของบุคคลจึงมีความสำคัญเพราะจะทำให้เราเข้าใจและทำนุบำรุงพฤติกรรมของบุคคลในอนาคตได้ ฉะนั้นบุคคลจะมีลักษณะบุคลิกภาพหรือพฤติกรรมอย่างไรในอนาคตนั้นย่อมเป็นผลมาจากบุคลิกภาพในปัจจุบันของบุคคลนั่นเอง (นิพนธ์ แจ่มเอี่ยม. 2519 : 2) ดังนั้นถ้าครูได้ศึกษาและมีความเข้าใจเกี่ยวกับบุคลิกภาพของนักเรียนที่ตนสอนแล้วก็จะสามารถจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพและความสามารถของเด็ก จัดกิจกรรมส่งเสริมให้เด็กได้ประสบผลสำเร็จ และมีความภาคภูมิใจในผลงานของตน มีความเชื่อมั่นในตนเอง

การที่จะเสริมสร้างให้เด็กมีบุคลิกภาพการแสดงตัวเพิ่มขึ้นนั้นจะต้องให้บุคคลนั้นได้รับประสบการณ์ที่จะสร้างอำนาจส่วนบุคคลรวมทั้ง การมีอิทธิพลเหนือเหตุการณ์และบุคคลอื่น (Bradshaw. 1981 : 6)

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยเห็นว่า มีปัจจัยหลายประการ ได้แก่ การประสบความสำเร็จ การได้รับการยอมรับ การมีอำนาจหรืออิทธิพลและการได้รับการยอมรับเล็งดู น่าจะมีความสัมพันธ์กับการแสดงตัวของนักเรียน และผู้วิจัยต้องการที่จะศึกษาว่าปัจจัยดังกล่าวนี้สัมพันธ์กับการแสดงตัวมากน้อยเพียงใด และมีด้านใดที่จะส่งผลต่อบุคลิกภาพการแสดงตัวของนักเรียน อันจะเป็นแนวทางและเป็นประโยชน์ต่อครู อาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์แนะแนว และผู้ที่เกี่ยวข้องได้นำเอาปัจจัยเหล่านี้ไปส่งเสริมพัฒนาให้ตัวเด็ก เพื่อให้เขาได้เป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ ซึ่งเป็นกำลังสำคัญในการที่จะพัฒนาประเทศชาติต่อไป

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับบุคลิกภาพการแสดงตัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อศึกษาน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อบุคลิกภาพการแสดงตัว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษารังนี้จะทำให้ทราบว่าปัจจัยด้านความสำเร็จทางวิชาการ ความสำเร็จทางกิจกรรม การได้รับการยอมรับ การมีอำนาจหรืออิทธิพล และการได้รับการยอมรับเล็งดูแบบต่างๆ มีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพการแสดงตัวมากน้อยเพียงใด เพื่อจะเป็นประโยชน์ต่อครู อาจารย์ผู้สอน อาจารย์แนะแนวบิดามารดา และผู้ที่เกี่ยวข้องที่จะนำเอาปัจจัยเหล่านี้มาเสริมสร้างพัฒนาบุคลิกภาพให้เกิดแก่นักเรียนเพื่อจะได้พัฒนาเป็นพลเมืองที่ดีมีคุณค่าของประเทศชาติต่อไป

ขอบเขตในการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2538 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 10,452 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2538 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 480 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)
3. ตัวแปรที่ศึกษา
 - 3.1 ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยบางประการ ได้แก่
 - 3.1.1 ความสำเร็จทางวิชาการ
 - 3.1.2 ความสำเร็จทางกิจกรรม
 - 3.1.3 การได้รับการยอมรับ
 - 3.1.4 การมีอำนาจหรืออิทธิพล
 - 3.1.5 การได้รับการยอมรับเนื่องจากคุณแบบประชาธิปไตย
 - 3.1.6 การได้รับการยอมรับเนื่องจากคุณแบบเข้มงวดกวดขัน
 - 3.1.7 การได้รับการยอมรับเนื่องจากคุณแบบปล่อยปละละเลย
 - 3.2 ตัวแปรตาม คือ บุคลิกภาพการแสดงตัว

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. บุคลิกภาพการแสดงตัว หมายถึง ลักษณะประจำของบุคคลที่แสดงออกมา
เมื่อมีสิ่งเร้ามาเร้า จะปรากฏออกมาในรูปพฤติกรรมต่าง ๆ ดังนี้
 - 1.1 ข้อบ่งชี้ หมายถึง ลักษณะดังนี้
 - 1.1.1 การเข้าใกล้บุคคลอื่นได้ง่าย หมายถึง การขอพบปะผู้อื่น
คล่องแคล่ว เป็นมิตรกับผู้อื่น

1.1.2 ชอบช่วยเหลือกิจกรรมต่าง ๆ หมายถึง การให้ความร่วมมือกับบุคคลอื่นในการกระทำกิจกรรมต่าง ๆ จนเกิดความสำเร็จ

1.1.3 รื่นเริง สนุกสนาน หมายถึง อารมณ์และความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้วแสดงออกมาทางสีหน้า ท่าทางในลักษณะพอใจ สนุกสนาน ร่าเริง

1.1.4 ช่างพูด หมายถึง คนที่พูดเก่ง สามารถพูดคุยกับคนได้ทุกประเภท

1.1.5 ปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ได้ดี หมายถึง การปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม กระทำสิ่งต่าง ๆ ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

1.2 ชอบเป็นผู้นำ หมายถึง ลักษณะดังนี้

1.2.1 ชอบโดดเด่น หมายถึง ความต้องการอยากเด่น ได้รับความสำเร็จและยอมรับนับถือ

1.2.2 มีความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง บุคคลที่ตั้งใจทำสิ่งใดแล้วไม่มีการลังเลหรือหวั่นวิตกในความสามารถของตนเอง

1.2.3 กระทำสิ่งต่าง ๆ โดยมีจุดหมาย หมายถึง การเอาใจใส่จดจ่อ และรับเป็นภาระต่อหน้าที่การงาน พยายามทำหน้าที่ต่าง ๆ อย่างเต็มความสามารถ

1.3 ชอบผจญภัย หมายถึง ลักษณะดังนี้

1.3.1 กล้าหาญ หมายถึง กล้าเผชิญกับสถานการณ์ต่าง ๆ กล้าคิด กล้าพูด กล้ากระทำ กล้าเผชิญความจริง สามารถเผชิญเหตุการณ์ต่าง ๆ โดยไม่หวั่นไหว

1.3.2 ชอบความตื่นเต้น หมายถึง การได้ทำกิจกรรมที่เกิดความตื่นเต้น ชอบเสี่ยง แม้จะมีอันตรายเกิดขึ้นก็ตาม

1.3.3 ชอบแสวงหาประสบการณ์ใหม่ ๆ หมายถึง มีความเพลิดเพลินในการชอบแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ มีความอยากรู้อยากเห็น ชอบสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ

1.4 ชอบอิสระ หมายถึง ลักษณะดังนี้

1.4.1 ไม่ชอบระเบียบแบบแผน หมายถึง การชอบทำสิ่งต่าง ๆ อยู่เหนือกฎเกณฑ์โดยยึดถือตนเองเป็นหลัก ไม่ชอบถูกบังคับหรือควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด

1.4.2 ไม่ชอบความซ้ำซาก หมายถึง ชอบทำกิจกรรมต่าง ๆ หลายรูปแบบ ไม่ชอบกิจกรรมที่ซ้ำ ๆ กัน

1.4.3 พึ่งตนเอง หมายถึง การแสดงลักษณะนิสัยของบุคคลที่กระทำสิ่งใดไม่ว่าจะยากหรือง่ายด้วยตนเอง ไม่ต้องขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น

1.4.4 ทำตนแตกต่างจากกลุ่ม หมายถึง ความต้องการที่จะทำตนให้ต่างจากผู้อื่น เป็นตัวของตัวเอง

1.5 ก้าวร้าว หมายถึง ลักษณะดังนี้

1.5.1 หุนหันใจเร็ว หมายถึง บุคคลที่กระทำสิ่งต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว ว่องไว ตัดสินใจทำสิ่งต่าง ๆ โดยไม่ได้คิดให้รอบคอบ

1.5.2 ไม่ควบคุมอารมณ์ หมายถึง ผู้ที่เสียอารมณ์ง่าย อารมณ์ไม่คงที่ ขาดความอดทน เปลี่ยนแปลงง่าย หงุดหงิด กังวลใจ อารมณ์อ่อนไหว

1.6 ใจกว้าง หมายถึง ลักษณะดังนี้

1.6.1 มองโลกในแง่ดี หมายถึง การมองบุคคลอื่นในลักษณะเป็นมิตร หรือเป็นคนดี

1.6.2 สอมนับความคิดเห็นของผู้อื่น หมายถึง การเปิดโอกาสให้ผู้อื่น แสดงความคิดเห็นและยอมรับ

1.6.3 เปิดเผย หมายถึง การกระทำสิ่งต่าง ๆ ตามสภาพความเป็นจริง แสดงพฤติกรรมออกมาตามที่คิดและรู้สึกในสถานการณ์ต่าง ๆ

2. ปัจจัยบางประการ หมายถึง ลักษณะที่นำมาศึกษาเพื่อหาความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพ การแสดงตัว ซึ่งสามารถวัดได้จากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยเป็นผู้สร้างขึ้นในขั้นศึกษาลักษณะ 7 ลักษณะ

2.1 ความสำเร็จทางวิชาการ หมายถึง การกระทำกิจกรรมด้านการเรียน การสอนตามหลักสูตรได้สำเร็จตามความคาดหวังหรือจุดหมายปลายทางที่ได้ตั้งใจไว้

2.2 ความสำเร็จทางกิจกรรม หมายถึง การกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งเป็นกิจกรรมนอกหลักสูตรที่โรงเรียนจัดให้กับนักเรียนได้ตามความคาดหวังหรือจุดหมายปลายทางที่ได้ตั้งใจไว้

2.3 การได้รับการยอมรับ หมายถึง การที่บุคคลอื่นหรือตัวเราเองเห็นและยอมรับความสำคัญ ความเปลี่ยนแปลง ทั้งส่วนดีส่วนเสียหรือข้อบกพร่องของตัวเอง

2.4 การมีอำนาจหรืออิทธิพล หมายถึง ความสามารถของตนเองในการที่จะโน้มน้าวทั้งความรู้สึกและพฤติกรรมให้บุคคลในครอบครัว กลุ่มเพื่อนหรือบุคคลในสังคมนั้น ๆ ประพฤติปฏิบัติคล้อยตาม หรือมีความเคารพเกรงกลัวมีศรัทธาในตัวเรา

2.5 การได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย หมายถึง วิธีการอบรมเลี้ยงดูบุตรหรือเด็กในปกครองที่มีความรู้สึกว่าคุณเองได้รับการปฏิบัติด้วยความยุติธรรม ได้รับความรัก ความอบอุ่น รับฟังเหตุผล สวมรับความสามารถความคิดเห็นให้มีส่วนร่วมตามโอกาส อันสมควรได้รับผิดชอบในเรื่องส่วนตัวและมีอิสระตามความเหมาะสม

2.6 การได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน หมายถึง วิธีการอบรมเลี้ยงดูบุตรหรือเด็กในปกครองที่มีความรู้สึกว่าคุณไม่ได้มีอิสระเท่าที่ควร ถูกบังคับให้ทำตามกฎเกณฑ์ที่ได้ตั้งไว้ ต้องอยู่ในระเบียบวินัย ไม่รับฟังเหตุผล ก้าวก้าวในเรื่องส่วนตัว ถูกควบคุมไม่ให้ได้รับความสะดวกในการกระทำตามที่ตนต้องการ

2.7 การได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย หมายถึง วิธีการอบรมเลี้ยงดูบุตรหรือเด็กในปกครองที่มีความรู้สึกว่าคุณไม่ได้มีการเอาใจใส่ถูกปล่อยให้ทำอะไรตามใจ และไม่สนใจว่าคุณจะทำอะไร ที่ไหน อย่างไร ไม่ได้รับการสนับสนุนหรือคำแนะนำจากพ่อแม่ พ่อแม่หรือผู้ปกครองไม่ให้ความอบอุ่นและชอบใช้อารมณ์

3. ค่าน้ำหนักความสำคัญ (Beta Weight) ของปัจจัยทั้ง 7 ประการ หมายถึง ค่าที่บอกให้ทราบว่าน้ำหนักของความสำเร็จทางวิชาการ ความสำเร็จทางกิจกรรม การได้รับการยอมรับ การได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย การได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน การได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ส่งผลต่อบุคลิกภาพการแสดงตัวมากน้อยเพียงใด การวิจัยครั้งนี้จะคำนวณค่าน้ำหนักความสำคัญในรูปคะแนนมาตรฐาน (a) และในรูปคะแนนดิบ (b)

4. ผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง ผู้ที่มีคุณวุฒิตั้งแต่ปริญญาโทขึ้นไป สาขาการวัดผลการศึกษาและจิตวิทยา จำนวน 5 ท่าน

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยจะนำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ความหมายบุคลิกภาพ
2. ความหมายบุคลิกภาพการแสดงตัว
3. ลักษณะบุคลิกภาพการแสดงตัว การเก็บตัว
4. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพการแสดงตัว
5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ความหมายบุคลิกภาพ

นักการศึกษาและนักจิตวิทยาหลายท่านได้ให้ความหมายของคำว่า "บุคลิกภาพ" (Personality) ตามแนวคิดต่าง ๆ กันดังนี้ คือ

1. กัทธรี (Guthrie. 1944 : 58) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะนิสัยและระบบลักษณะนิสัยที่มีความสำคัญต่อสังคม อันมีสภาพคงตัวและยากที่จะเปลี่ยนแปลง

2. แคทเทล (Cattell. 1950 : 2) บุคลิกภาพ หมายถึง สิ่งที่ใช้ในการทำนายว่าจะทำอย่างไรต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

3. กิลฟอร์ด (Guilford. 1959 : 5) บุคลิกภาพ หมายถึง แบบแผนที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของคุณลักษณะประจำตัวของบุคคลนั้น ๆ

4. ฟลอเรส (บงกช สุระจิระ. 2538 : 8; อ้างอิงมาจาก Flores. 1960 : 128) กล่าวว่า บุคลิกภาพ คือ คุณลักษณะต่าง ๆ ของบุคคล อันได้แก่ ลักษณะทางกาย สติปัญญา ทางกำลังใจ สังคมและอารมณ์

มินน์ (Munn. 1966 : 38) กล่าวว่า บุคลิกภาพของบุคคลแต่ละคนเป็นผลรวมของลักษณะทางพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อมและผลของบุคลิกภาพเป็นการปะทะกันระหว่างสถานการณ์ทางชีวภาพ สถานภาพทางสังคมและอิทธิพลทางวัฒนธรรม

ฮิลการ์ด (Hillgard. 1967 : 462) ได้ให้ความหมายของบุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะของบุคลิกภาพและวิธีการแสดงออก ซึ่งกำหนดการปรับตัวตามแบบฉบับของแต่ละบุคคล

มิเชล (Mischel. 1967 : 2) บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะพิเศษของแบบแผนพฤติกรรม (รวมทั้งความคิดและอารมณ์) ซึ่งเป็นลักษณะนิสัยประจำตัว

กูด (Good. 1973 : 417) บุคลิกภาพ คือ ผลรวมของพันธุกรรมและประสบการณ์ทั้งหมดของบุคคล

ม.ล.คึกษ์ ชุ่มสาย (2508 : 348) ได้ให้ความหมายของบุคลิกภาพว่า หมายถึง กระบวนการรวมหน่วย ประกอบขึ้นด้วยรูปร่างลักษณะและพฤติกรรมที่เป็นเครื่องสันนิษฐานของคน ๆ หนึ่ง และซึ่งทำให้คนอื่นกำหนดคุณค่าของคนนั้นด้วยอารมณ์ และไม่ใช่วิทยุทธิปัญหาหรือเชาวน์

6 / สร้างค์ โค้วตระกูล และคนอื่น ๆ (2509 : 58) กล่าวว่า บุคลิกภาพ คือคุณลักษณะส่วนรวมของพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งมีความสำคัญต่อบุคคลทั้งในกิจการงาน ชีวิตส่วนตัวและสังคมทั่วไป

7 / กัญญา สาร (2515 : 29) กล่าวว่า บุคลิกภาพ คือ ความเป็นตัวเองของบุคคลในด้านกายภาพและความต้องการหรือความจำเป็นเฉพาะอย่างของบุคคลแต่ละบุคคลซึ่งไม่เหมือนกัน ดังนั้น แต่ละคนจึงมีบุคลิกภาพเป็นของตนเองไม่ซ้ำแบบใคร

สุโท เจริญสุข (2515 : 99) บุคลิกภาพ หมายถึง ส่วนรวมของบุคคลหนึ่งบุคคลใด โดยเฉพาะ ลักษณะนี้จะกินความถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นลักษณะของคน ๆ นั้น เช่น รูปร่าง หน้าตา กริยาท่าทาง อารมณ์ ความสามารถ ทักษะ นิสัย อุปนิสัย ความรู้สึกริขิตและเจตคติ เป็นต้น

วัชรวิ ทรัพย์มี (2521 : 64) บุคลิกภาพ หมายถึง พฤติกรรมรวมของบุคคล ซึ่งจะมีลักษณะแตกต่างกันเป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล พฤติกรรมของบุคคลนี้ หมายถึง สถานการณ์ที่บุคคลนั้นปรับตัวกับสิ่งแวดล้อม แสดงถึงสถานอารมณ์ การมองโลก ความเชื่อมั่นในตนเอง

ลักษณะการแก้ปัญหา ความต้องการ ความหวังในอนาคต ตลอดจนความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อตนเอง และผู้อื่น

8/ เชิดศักดิ์ โทวาสินธุ์ (2520 : 3) ได้กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะนิสัย (Traits) ที่รวมกันเป็นแบบฉบับเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล และเป็นสิ่งที่ทำให้เห็นความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งพิจารณาได้จากรูปแบบพฤติกรรมของบุคคลนั้นที่แสดงออกหรือตอบสนอง (Interaction) ต่อสิ่งแวดล้อม

เอนกกุล กรีนสง (2521 : 166) บุคลิกภาพ หมายถึง ผลรวมของคุณลักษณะและกระส่วนแห่งพฤติกรรมของบุคคล อันเป็นผลรวมของคุณสมบัติที่ได้สร้างสมมาตั้งแต่ต้น และแสดงออกมาทางความรู้สึกนึกคิด เจตคติ พฤติกรรม ตลอดจนลักษณะท่าทางต่าง ๆ

บุญลือ ทองอยู่ (2521 : 14) บุคลิกภาพ หมายถึง กระส่วนของอุปนิสัย (Characteristics) และแนวทางที่อุปนิสัยเหล่านั้นแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเร้า ทำให้พฤติกรรมตอบสนองนั้นเป็นเอกลักษณ์และกลายเป็นโครงสร้างของบุคลิกภาพเฉพาะตัว

สุชา จันทรเฒ (2522 : 121) บุคลิกภาพ หมายถึง คุณลักษณะต่าง ๆ ที่รวมกันในตัวบุคคลและวิธีการแสดงออกทางพฤติกรรมไม่ว่าพฤติกรรมหรือคุณลักษณะเหล่านั้นจะดีหรือไม่ดี ผิดหรือถูก

บังอร ภูภิรมย์ขวัญ (2524 : 41) ได้ให้ความหมายของบุคลิกภาพว่า หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่าง อันได้แก่ ลักษณะท่าทางการแสดงออก รูปร่างหน้าตา ความรู้สึก ฯลฯ และพฤติกรรมต่าง ๆ ที่แสดงออก ต้องมีความคงตัวสำหรับเป็นพฤติกรรมเฉพาะของบุคคลนั้น ๆ อาจเปลี่ยนแปลงได้บ้าง แต่ต้องใช้เวลาพอสมควร

พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยา ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2524 : 260) ได้ให้ความหมายของบุคลิกภาพว่า หมายถึง ผลรวมของความคิด ท่าที นิสัย ซึ่งสร้างสมจากมูลฐานองค์ประกอบทางจิตและทางกายภาพของบุคคลอันถ่ายทอดมาจากชีววิทยาส่วนหนึ่ง และจากแบบอย่างวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดมาจากสังคมอีกส่วนหนึ่ง รวมถึงการปรับตัว เหตุจูงใจ ความปรารถนา และความมุ่งประสงค์ของบุคคลนั้นให้เข้ากับความต้องการและนิสัยแห่งสภาพแวดล้อมทั้งทางสังคมและไม่เกี่ยวข้องกับสังคม

ล้วน สาธิต (2525 : 2) กล่าวว่า บุคลิกภาพเป็นลักษณะโดดเด่นของบุคคลใดบุคคลหนึ่งซึ่งแสดงออกมานั้นอยู่เป็นประจำกับสถานการณ์เฉพาะอย่างจนเป็นนิสัยถาวร

9 จากความหมายของบุคลิกภาพที่มีผู้ให้ความหมายไว้มากมาย ผู้วิจัยได้สรุปความหมายของบุคลิกภาพว่า หมายถึง ลักษณะนิสัยและทุกสิ่งทุกอย่างที่ประกอบขึ้นเป็นตัวบุคคล รวมทั้งท่าทางความรู้สึกนึกคิด ที่รวมกันเป็นแบบอย่างเฉพาะของบุคคล ซึ่งจะมีลักษณะประจำของแต่ละบุคคล ที่แสดงออกมาในรูปของพฤติกรรมที่สังเกตได้

2. ความหมายของบุคลิกภาพการแสดงตัว

X Jung (Jung. 1959 : 480-481) กล่าวว่า บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว หมายถึง บุคคลซึ่งยึดถือเอาความจริงภายนอกหรือสิ่งแวดล้อมเป็นหลัก แนวความคิดจะมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาเพราะต้องขึ้นอยู่กับการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ สิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการกำหนดค่านิยมในบุคคลประเภทนี้ สิ่งที่ใช้เป็นหลักในการคิด คือ สิ่งที่เกิดจากการรับรู้โดยผ่านประสาทสัมผัสทั้งหลาย สิ่งที่เป็นเงื่อนไขที่ทำให้เกิดแรงจูงใจในบุคคล ประเภทนี้ คือ วัตถุหรือสิ่งต่าง ๆ จากภายนอก นอกจากนี้ Jung ได้พยายามแยกแยะรายละเอียดของบุคลิกภาพแบบแสดงตัวให้ชัดเจน ดังนี้

1. มีความเชื่ออยู่บนรากฐานแห่งความจริง ข้อมูลที่ได้จำเป็นต้องยุติธรรม
2. มีอุปนิสัยที่อาจจะเปลี่ยนแปลงไปได้ตามความเหมาะสม
3. พร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงไปได้ตามสถานการณ์ใหม่ ๆ อยู่เสมอ
4. ไม่เป็นผู้พะวงถึงตัวเองมากนัก
5. การปรับปรุงมักเป็นไปในรูปการขัดเซาะ
6. ถ้าจะเกิดวิปริตทางใจก็มักจะเป็นประเภท Hysteria

✓ แอลพอร์ต (Allport. 1961 : 7-8) กล่าวว่า บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว หมายถึง บุคคลที่มุ่งความสนใจออกนอกตัวเอง สนใจบุคคลอื่นหรือสิ่งแวดล้อมชอบแสดงออก ชอบสมาคมกับบุคคลอื่น เป็นคนเปิดเผยกล้าหาญ ชอบพจญภัยและกระทำการต่าง ๆ ตามสภาพความเป็นจริงปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ ๆ ได้ ไม่ค่อยวิจารณ์ตนเอง ทำอะไรขึ้นอยู่กับการ

โลกภายนอก คือ ฝึกหัดปฏิบัติจริงเป็นหลัก

3 มอนโร (Monroe. 1962 : 808) กล่าวว่า บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว หมายถึง บุคคลที่มีลักษณะโต้ตอบกับภายนอก กระฉับกระเฉง ช่างพูด คิดถึงเรื่องของสังคมและพยายามที่จะมีความเกี่ยวข้องกับสังคมเสมอ ๆ มักร่วมมือและช่วยเหลือในกิจกรรมต่าง ๆ ของสังคม

ไอแซคส์ (Eysenck. 1971 : 11) กล่าวว่า บุคคลที่มีบุคลิกภาพแสดงตัว หมายถึง บุคคลที่มีแนวโน้มที่จะกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ภายใต้อิทธิพลกระตุ้นทางสังคม (Social Impulsive) เป็นพวกชอบฉวยโอกาส ควบคุมความรู้สึกได้ไม่ดี ไม่ชอบกิจกรรมทางการศึกษาที่จะต้องกระทำด้วยตนเองตามลำพัง

สตรอม (Strom. 1969 : 215) กล่าวว่า บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว หมายถึง บุคคลซึ่งสามารถทำงานร่วมกับบุคคลอื่น ๆ อย่างมีประสิทธิภาพและยังช่วยชักจูงคนอื่นให้เห็นค่านิยมอันดีด้วย

ออซูเบล (Ausubel. 1968 : 47) กล่าวว่า บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่ชอบแสดงตัว ชอบเข้าสังคม และสังสรรค์ มีเพื่อนมาก ไม่ชอบอ่านหนังสือหรือศึกษาโดยลำพัง ชอบกิจกรรมที่ให้ความตื่นเต้นสนุกสนานร่าเริงใจ ชอบการเปลี่ยนแปลงไม่จำเจ มองโลกในแง่ดี เป็นคนแสดงอารมณ์และความรู้สึกเปิดเผย มีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมก้าวร้าว

4 จิรพร โพธิ์สุวรรณ (2519 : 7) กล่าวว่า บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว (Extrovert) หมายถึง ลักษณะของบุคคลซึ่งสนใจในคนอื่นและโลกภายนอก ไม่ค่อยท่างตนเองชอบความสนุกสนานรื่นเริงและการสมาคม ปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ ๆ ได้ง่ายไม่ค่อยวิพากษ์วิจารณ์ตนเอง เป็นคนกล้าหาญ รื่นเริง ทำอะไรมีจุดมุ่งหมาย มีข้อมูลให้เห็นความประพฤติของเขาดีกหรือหลักความจำเป็นและสิ่งที่เป็นอย่างอยู่

5 ชูชีพ อ่อนโคกสูง (2516 : 7) กล่าวว่า บุคคลที่มีบุคลิกภาพการแสดงตัว หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่มุ่งความสนใจออกนอกตัวเองเมื่อมีสิ่งเร้า ลักษณะดังกล่าวจะปรากฏออกมาในรูปพฤติกรรมต่าง ๆ เช่น สนใจบุคคลอื่นหรือสิ่งแวดล้อม ชอบแสดงออก ชอบสมาคมกับบุคคลอื่น เข้ากับคนได้ง่าย เปิดเผย กล้าหาญ ชอบการพจณภัย ทำอะไรตามสภาพความเป็นจริง

มลิวา สุวรรณมาลย์ (2514 : 39) กล่าวว่า บุคคลที่มีบุคลิกภาพการแสดงตัว หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่สนใจในคนอื่นและโลกภายนอก ไม่ใคร่ห่วงตนเอง ชอบความสนุกสนานรื่นเริงและการสมาคม ปรับตัวให้เข้ากับสภาพการณ์ใหม่ ๆ ได้ง่าย ไม่ค่อยวิพากษ์วิจารณ์ตนเอง เป็นคนกล้าหาญ รื่นเริง ทำอะไรมีจุดมุ่งหมาย มีข้อมูลให้เห็น ความประพฤติดีของเขา ถือหลักความจำเป็นและสิ่งที่เป็นอยู่

กาญจนา ควรสุภา (2516 : 98) กล่าวว่า บุคคลที่มีบุคลิกภาพการแสดงตัว หมายถึง ลักษณะของบุคคลซึ่งสนใจในคนอื่นและโลกภายนอก เป็นพวกที่มีกำลังมาก ช่างพูด ถือดี ยืนหยัด มีการกระทำที่หุนหัน ใจเร็ว และสามารถทำตนให้เป็นที่ยอมรับของสังคมได้ดี

✓ โยธ สิงห์โต (2521 : 17) กล่าวว่า บุคคลที่มีบุคลิกภาพการแสดงตัว หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่ชอบเข้าสังคม ชอบสังสรรค์ มีเพื่อนมาก ไม่ชอบอ่านหนังสือหรือศึกษาโดยลำพัง ชอบกิจกรรมที่ให้ความตื่นเต้น ชอบสนุกสนานร่าเริง ชอบการเปลี่ยนแปลง ไม่จำเจ มองโลกในแง่ดีและเป็นคนแสดงอารมณ์และความรู้สึกเปิดเผย มีแนวโน้มที่จะก้าวร้าวและวู่วาม ไม่ควบคุมอารมณ์เป็นคนอิสระชอบแสดงเรื่องตลกขบขัน

6 อัจฉรา เปรมเปรี๊ยะ (2517 : 7) กล่าวว่า บุคคลที่มีบุคลิกภาพการแสดงตัว หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่ชอบเข้าสังคม ทำอะไรไม่ค่อยระมัดระวัง ชอบกิจกรรมที่ให้ความตื่นเต้น สนุกสนาน ร่าเริง ไม่จำเจ มองโลกในแง่ดี และเป็นคนแสดงอารมณ์ และความรู้สึกอย่างเปิดเผย

จากการศึกษาเอกสารต่าง ๆ ที่มีนักการศึกษาและนักจิตวิทยาหลายท่านได้ให้ความหมายของบุคลิกภาพการแสดงตัว ผู้วิจัยจึงได้สรุปคุณลักษณะของผู้มีบุคลิกภาพการแสดงตัวไว้ 6 ด้าน ดังนี้

1. ชอบสังคม หมายถึงลักษณะดังนี้

1.1 การเข้ากับบุคคลอื่นได้ง่าย หมายถึง การชอบพบปะผู้อื่น คล่องแคล่ว เป็นมิตรกับผู้อื่น

1.2 ชอบช่วยเหลือกิจกรรมต่าง ๆ หมายถึง การให้ความร่วมมือกับบุคคลอื่น ในการกระทำกิจกรรมต่าง ๆ จนเกิดความสำเร็จ

1.3 รื่นเริง สนุกสนาน หมายถึง อารมณ์และความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้วแสดงออกมาทางสีหน้า ท่าทางในลักษณะพอใจ สนุกสนาน รื่นเริง

1.4 ข้างพูด หมายถึง คนที่พูดเก่ง สามารถพูดคุยกับคนได้ทุกประเภท

1.5 ปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ได้ดี หมายถึง การปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม กระทำสิ่งต่าง ๆ ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

2. ชอบเป็นผู้นำ หมายถึงลักษณะดังนี้

2.1 ชอบโดดเด่น หมายถึง ความต้องการอยากเด่น ได้รับความสำเร็จ และยอมรับนับถือ

2.2 มีความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง บุคคลที่ตั้งใจทำอะไรแล้วไม่มีการลังเล หรือหวั่นวิตกในความสามารถของตนเอง

2.3 กระทำสิ่งต่าง ๆ โดยมีจุดมุ่งหมาย หมายถึง การเอาใจใส่ จดจ่อและรับเป็นภาระต่อหน้าที่การงาน พยายามทำหน้าที่ต่าง ๆ อย่างเต็มความสามารถ

3. ชอบผจญภัย หมายถึงลักษณะดังนี้

3.1 กล้าหาญ หมายถึง กล้าเผชิญกับสถานการณ์ต่าง ๆ กล้าคิด กล้าพูด กล้ากระทำ กล้าเผชิญความจริง สามารถเผชิญเหตุการณ์ต่าง ๆ โดยไม่หวั่นไหว

3.2 ชอบความตื่นเต้น หมายถึง การได้ทำกิจกรรมที่เกิดความตื่นเต้น ชอบการเสี่ยง แม้จะมีอันตรายที่เกิดขึ้นก็ตาม

3.3 ชอบแสวงหาประสบการณ์ใหม่ ๆ หมายถึง มีความเพลิดเพลินในการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ มีความอยากรู้อยากเห็น ชอบสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ

4. ชอบอิสระ หมายถึงลักษณะดังนี้

4.1 ไม่ชอบระเบียบแบบแผน หมายถึง การชอบทำสิ่งต่าง ๆ อยู่เหนือกฎเกณฑ์ โดยยึดถือตนเองเป็นหลัก ไม่ชอบถูกบังคับหรือควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด

4.2 ไม่ชอบความซ้ำซาก หมายถึง ชอบทำกิจกรรมต่าง ๆ หลากรูปแบบ ไม่ชอบกิจกรรมที่ซ้ำ ๆ กัน

4.4 ทำตนแตกต่างจากกลุ่ม หมายถึง ความต้องการที่จะทำตนให้ต่างจากผู้อื่น เป็นตัวของตัวเองเพื่อให้ตนเองเป็นจุดเด่นในกลุ่ม

5. ก้าวร้าว หมายถึงลักษณะดังนี้

5.1 หุนหันใจเร็ว หมายถึง บุคคลที่กระทำการต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว ว่องไว ตัดสินใจทำสิ่งต่าง ๆ โดยไม่ได้คิดให้รอบคอบ

5.2 ไม่ควบคุมอารมณ์ หมายถึง ผู้ที่เสี้อารมณ์ง่าย อารมณ์ไม่คงที่ ขาดความอดทน เปลี่ยนแปลงง่าย หงุดหงิด กังวลใจ อารมณ์อ่อนไหว

6. ใจกว้าง หมายถึงลักษณะดังนี้

6.1 มองโลกในแง่ดี หมายถึง การมองบุคคลอื่นในลักษณะเป็นมิตร หรือ เป็นคนดี

6.2 สอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น หมายถึง การเปิดโอกาสให้ผู้อื่นแสดง ความคิดเห็นและยอมรับ

6.3 เปิดเผย หมายถึง การกระทำการต่าง ๆ ตามสภาพความเป็นจริง แสดงพฤติกรรมออกมาตามที่คิดและรู้สึกในสถานการณ์ต่าง ๆ

3 ลักษณะบุคลิกภาพการแสดงตัว การเก็บตัว

บุคลิกภาพการแสดงตัวและการเก็บตัว จุง (ทศพร ประเสริฐสุข. 2508 : 67; อ้างอิงมาจาก Jung. 1967 : 89-91) ได้กล่าวถึงบุคลิกภาพว่า โดยทั่วไปบุคลิกภาพของคนเรามีอยู่ 2 ลักษณะ คือ หันเข้าหาตัวเอง ซึ่งเป็นพวกที่เก็บตัว และอีกลักษณะหนึ่ง คือ หันออกจากตัวเอง หรือเรียกว่า พวกแสดงตัว ลักษณะของพวกแสดงตัวจะเป็นบุคคลที่สนใจโลกภายนอก และความเป็นจริงทางสังคมเป็นสำคัญ เป็นพวกปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ ๆ ได้ ไม่ค่อยพิจารณาตนเอง ทำอะไรขึ้นอยู่กับโลกภายนอก คือ ฝึกหัดปฏิบัติจริงเป็นหลัก ส่วนพวกเก็บตัวก็จะสนใจแต่เรื่องของตนเองเป็นสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นการตัดสินใจหรือการทำงานจึงเป็นคนที่มีกฎเกณฑ์ตายตัวไม่ยืดหยุ่น ชอบวิจารณ์ลงโทษตัวเอง แต่ก็มีอารมณ์ละเอียดอ่อน

ไอแซก (Eysenck. 1969 : 253) กล่าวว่า การพิจารณาบุคลิกภาพแสดงตัวและเก็บตัว ได้จากการมีส่วนร่วมหรือไม่ร่วมมือ การเข้าสังคมหรือการแยกตัว การเข้าใกล้หรือถอยหนี การกระตือรือร้นหรือเฉื่อยชา ความมั่นคงทางอารมณ์ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของสตรอม (Strom. 1969 : 215-217) ได้กล่าวถึงบุคลิกภาพแสดงตัวว่า บุคคลที่มีบุคลิกภาพแสดงตัวจะสามารถทำงานร่วมกับบุคคลอื่น ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ และยังช่วยชักจูงคนอื่นให้เห็นค่านิยมอันดีด้วย ส่วนพวกเก็บตัวนั้นสิ่งแวดล้อมจะไม่มีอิทธิพลต่อเขาเท่าใดนัก เพราะชีวิตตนเองเป็นหลัก ขาดความเชื่อมั่นที่จะสร้างสัมพันธ์ภาพกับสังคม ชอบอยู่ตามลำพังความคิดเห็นก็จะเป็นไปทางอนุรักษ์นิยม

ทศพร ประเสริฐสุข (2508 : 67) ได้พยายามแยกราชละเอียดยของบุคลิกภาพแสดงตัว เก็บตัวเพื่อจะเปรียบเทียบให้เห็นถึงความแตกต่างได้ชัดเจน ดังนี้

ลักษณะบุคลิกภาพ

แบบเก็บตัว (Introvert)	แบบแสดงตัว (Extrovert)
1. การตัดสินใจมักขึ้นอยู่กับตัวเองเป็นใหญ่	1. มีความเชื่อมั่นอยู่บนรากฐานของความจริง ข้อมูลที่ได้จำเป็นต้องยุติธรรม
2. มีมาตรฐานและกฎเกณฑ์แน่นอน ควบคุมอุปนิสัยของตน	2. มีอุปนิสัยที่อาจจะเปลี่ยนแปลงไปได้ตามความเหมาะสม
3. ไม่มีการยืดหยุ่นลุ่มลุ่มล่าช้า	3. พร้อมที่จะเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ใหม่ ๆ อยู่เสมอ
4. พะวงถึงตัวเองมากเป็นพิเศษ	4. ไม่เป็นผู้พะวงถึงตัวเองมากนัก
5. การปรับปรุง มักจะเป็นในรูปการหลบหนี	5. การปรับปรุงมักจะเป็นในรูปการชัดเจน
6. ถ้าจะเกิดวิปริตทางใจ ก็มักจะเป็นประเภท Anxiety	6. ถ้าเกิดวิปริตทางใจ ก็มักจะเป็นประเภท Hysteria

4. ปัจจัยที่ทำให้เกิดบุคลิกภาพการแสดงตัว

บุคลิกภาพการแสดงตัวจะเริ่มพัฒนามาตั้งแต่วัยเด็ก จนกระทั่งโตด้วยการอบรม คุณลักษณะ สอน ปลูกฝังค่านิยมอันดีงามให้เด็กได้รับประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อม นอกจากนี้ ธรรมชาติ และพฤติกรรมของเด็กในวัยต่าง ๆ ที่ได้แสดงตัวมานั้น ทำให้บุคลิกภาพการแสดงตัวของแต่ละคนแตกต่างกัน จากประสบการณ์ต่าง ๆ ที่เด็กได้รับในชีวิตประจำวันทั้งที่บ้านและโรงเรียนจะเน้นว่ามีปัจจัยสำคัญที่สนับสนุนต่อการพัฒนาบุคลิกภาพการแสดงตัว ดังนี้

1. การประสบความสำเร็จ

จากการศึกษาพบว่า ความสำเร็จ และความคาดหวังในความรู้สึกของบุคคลแต่ละคนส่งผลต่อบุคลิกภาพการแสดงตัวโดยตรง ดังนั้นความสำเร็จในด้านต่าง ๆ ของเด็ก เช่น ด้านวิชาการ ซึ่งประเมินได้จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จึงมีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพการแสดงตัว ริดดิง (Ridding. 1966 : 397-398) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์กับนักเรียนอายุตั้งแต่ 12 ปีขึ้นไป พบว่า การแสดงตัวมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของเซเวจ (Savage. 1966 : 91-98) ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการแสดงตัว ลักษณะทางอารมณ์และอาการทางประสาทกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นเด็กเล็กอายุประมาณ 8 ปี พบว่า ลักษณะการแสดงตัวมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง นอกจากนี้ การประสบความสำเร็จในด้านอื่น ๆ ที่มีความสำคัญต่อเด็ก เช่น ด้านกีฬา กิจกรรมนอกหลักสูตร ความสามารถพิเศษ การได้รับตำแหน่งสำคัญในโรงเรียนก็เป็นองค์ประกอบที่ส่งผลต่อบุคลิกภาพการแสดงออก

2. การได้รับการยอมรับ

บุคลิกภาพที่แสดงตัวเป็นแรงจูงใจที่สำคัญที่นำไปสู่การยอมรับนับถือ ความเชื่อมั่นและการชมเชย การได้รับการยอมรับเป็นการมองเห็นว่า บุคคลนั้นกระทำตนให้มีคุณค่า มีประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่นหรือสังคม ทิมทิมา ระเบียบดี (2531 : 45) ได้กล่าวและสรุปไว้ว่า การที่บุคคลมีความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง มองเห็นค่าของตนเอง รู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า ยอมรับนับถือตนเอง ซึ่งความรู้สึกนี้จะแผ่ไปถึงผู้อื่นเห็นคุณค่าในตัวผู้อื่นและยอมรับนับถือ ผู้อื่นด้วย

เฮิร์ลอค (สมพงษ์ ตีรพัฒน์. 2517 : 3; อ้างอิงมาจาก Hurlock. 1964) ได้ศึกษาการอบรมเลี้ยงดูกับการแสดงตัว พบว่า พ่อแม่ที่อบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยกล่าวคือ ให้ความรัก ความสนใจและให้ความสำคัญต่อเด็ก จะทำให้เด็กรู้จักรับผิดชอบ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีเพื่อนมาก พึ่งตนเอง และสามารถเผชิญชีวิตด้วยความมั่นใจ บรูโน (Bruno. 1983 : 359) กล่าวว่า การได้รับการยอมรับจากผู้อื่น เราจะต้องยอมรับนับถือตนเอง เห็นคุณค่าในตนเองก่อนจะต้องทำตนให้มีชื่อเสียง ได้รับการยกย่องชมเชย ซึ่งลักษณะเช่นนี้จะส่งผลต่อบุคลิกภาพการแสดงตัวของแต่ละบุคคล

3. การมีอำนาจหรืออิทธิพล

การมีอำนาจหรืออิทธิพลมีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพการแสดงตัว ดังที่ Bradshaw (Bradshaw. 1981 : 71-75) ได้กล่าวไว้ว่า ไม่ว่าจะเป็นอำนาจในตำแหน่งหน้าที่การงาน อำนาจในด้านความรู้ความชำนาญ หรืออำนาจในการที่เป็นผู้นำหรือมีความสามารถพิเศษนั้น จะเห็นว่าเป็นสิ่งสำคัญสามารถเพิ่มความรู้สึกว่าตนเองมีค่าและในที่สุดบุคลิกภาพการแสดงตัวก็จะเพิ่มขึ้นมาได้ แต่ก็มีข้อครั้งที่อำนาจเหล่านี้ ก็อาจจะทำให้บุคลิกภาพการแสดงลดลงได้ บุคคลที่มีบุคลิกภาพการแสดงตัวนั้น เป็นคนที่เหนือกว่าคนอื่นในด้านใดด้านหนึ่ง หรือหลาย ๆ ด้านหรือเหนือกว่าคนอื่นทุกด้าน วันเพ็ญ อาชุกักร (2512 : 102) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว - เก็บตัว การยอมรับตนเอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลปรากฏว่า คนที่มีบุคลิกภาพแสดงตัวจะเป็นผู้นำที่ดี จะเห็นว่าการมีอำนาจหรืออิทธิพลเป็นการโน้มน้าวบุคคลทั้งทางความรู้สึกและพฤติกรรมให้คล้อยตามหรือปฏิบัติตาม เป็นการสร้างศรัทธาบาปรมิให้ผู้อื่นได้เคารพ ยกย่อง เน้นความสำคัญ และคิดว่าจะเป็นผู้นำหรือเป็นที่พึ่งของเขาได้ ซึ่งเป็นการเพิ่มบุคลิกภาพการแสดงตัวได้เป็นอย่างดี

4. การอบรมเลี้ยงดู

ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่กับลูกนั้น เป็นสิ่งสำคัญในอันที่จะปลูกฝังบุคลิกภาพที่เหมาะสมให้แก่เด็ก ถ้าสัมพันธภาพระหว่างพ่อแม่กับลูกไม่ดีพอ เนื่องจากการปฏิบัติตนของพ่อแม่ไม่ถูกต้องจะทำให้เด็กไม่อาจปฏิบัติหรือไม่เข้าใจว่าตนเองจะวางตนอย่างไรจึงจะเหมาะสม ถ้าเด็กมีชีวิตเริ่มต้นที่ดึกข่มเป็นพื้นฐานที่มีคุณค่าอย่างยิ่งสำหรับการที่จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดี สามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข (กิตติศักดิ์ เขื่อนอาษา. 2536 : 26)

การอบรมเลี้ยงดูมีหลายรูปแบบ นักจิตวิทยาแยกประเภทการอบรมเลี้ยงดูไว้แตกต่างกัน ดังเช่น

ไซมอนด์ (สงวน สุกฤติเลศอรุณ. 2524 : 33-35; อ้างอิงมาจาก Symond. 1970 : 221-228) ได้สรุปวิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ที่มีผลต่อบุคลิกภาพของเด็กไว้หลายประการ ดังนี้

1. พ่อแม่ที่ปล่อยปละละเลยบุตร บุตรจะมีลักษณะเป็นคนก้าวร้าว เจ้าคิดเจ้าแค้น ชอบพูดปด ลักเล็กขโมยน้อสหนีโรงเรียน
2. พ่อแม่ที่ประคบประหงมบุตรเกินไป บุตรจะมีลักษณะเป็นคนไม่ให้ความร่วมมือพึ่งตนเองไม่ได้ ต้องพึ่งผู้อื่นเสมอ
3. พ่อแม่ที่มีอำนาจเหนือบุตร บุตรจะเป็นคนเจ้าระเบียบ สุขภาพเรียบร้อย อยู่ในโอวาท สามารถปรับตัวเข้ากับผู้ใหญ่ได้ดี วานอนนอนง่าย สงบเสงี่ยม การตัดสินใจขึ้นอยู่กับผู้มีอำนาจ ขาดความคิดริเริ่ม
4. พ่อแม่ที่ขอมจำนนบุตร บุตรจะขาดความรับผิดชอบ ไม่อยู่ในโอวาท เห็นแก่ตัว คื้อคิง และทำอะไรตามใจ

✓ โรเจอร์ (Rogers. 1972 : 117) แบ่งแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูเด็กเป็น 3 แบบ คือ

1. การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย หมายถึง วิธีการที่พ่อแม่ใช้การอบรมเลี้ยงดูที่ทำให้ลูกรู้สึกว่าตนเองได้รับการปฏิบัติด้วยความสุจริตธรรม พ่อแม่ไม่ตามใจจนเกินไปหรือเข้มงวดจนเกินไป สอนรับนับถือความสามารถและความคิดของลูก ให้ความร่วมมือแก่ลูกตามโอกาสอันควร
2. การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูที่ลูกรู้สึกว่าพ่อแม่ก้าวร้าวเรื่องส่วนตัวของตน ยับยั้งการก้าวร้าวและทำให้รู้สึกผิดเมื่อลูกแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ลูกมีความรู้สึกว่าถูกบังคับให้ทำตามความต้องการของพ่อแม่ พ่อแม่ใช้คำพูดที่ลูกรู้สึกละอาย
3. การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูที่ลูกรู้สึกว่าตนเองได้รับการตามใจ และไม่ได้ได้รับความเอาใจใส่ให้คำแนะนำช่วยเหลือจากพ่อแม่เท่าที่ควร

สแตน์ และมิตเชลล์ (อัจฉา สุขารมย์ และคนอื่น ๆ. 2528 : 11 ;
อ้างอิงมาจาก Staines and Mitchell. 1975) ได้แบ่งการอบรมเลี้ยงดูออกเป็น
3 แบบ คือ

1. แบบปล่อยตามสบาย การเลี้ยงดูแบบนี้พ่อแม่ให้อิสระไม่กวดขัน ไม่บังคับและ
ไม่อบรมเด็ก ปล่อยให้เด็กตัดสินใจเลือกสิ่งที่เขาคิดว่าดีที่สุดสำหรับตัวเขาเอง พ่อแม่เพียงแต่
ต้องการให้คำแนะนำบางครั้งบางคราว การอบรมเลี้ยงดูแบบนี้มักพบในพ่อแม่ที่ได้รับการบีบคั้น
ทางเศรษฐกิจ ต้องการใช้เวลาทำมาหากินจนไม่มีเวลาอบรมเลี้ยงดูลูก

2. แบบใช้อำนาจ เป็นการอบรมเลี้ยงดูที่พ่อแม่ชอบใช้อำนาจกับลูก แต่ก็ทราบ
ว่าสิ่งใดควรละเว้น สิ่งใดควรอบรมสั่งสอน พ่อแม่รู้ว่าลูกกำลังเติบโต ควรจะอบรมสั่งสอนให้ลูก
รู้อะไรบ้าง แล้วพ่อแม่ก็อบรมสั่งสอนในเรื่องนั้น ๆ และจะต้องประพฤติปฏิบัติไปตามที่พ่อแม่ได้
อบรมสั่งสอนไว้ หากไม่ทำตามก็จะถูกลงโทษได้

3. แบบพัฒนาทางจิตใจ การเลี้ยงดูเด็กแบบนี้เป็นการเลี้ยงดูที่พ่อแม่รู้จักอารมณ์
ความรู้สึก และความผูกพันระหว่างพ่อแม่กับลูกที่อยู่ในวัยเติบโต พ่อแม่จะให้คำแนะนำอบรมที่ดี
แก่ลูก โดยพ่อแม่ยอมรับและเชื่อถือในการปรับปรุงตนเองของลูก พ่อแม่จะเป็นผู้วางระเบียบและ
กฎเกณฑ์ให้ลูกปฏิบัติและคอยควบคุมให้ลูกปฏิบัติตาม

เคโร ส่วนานนท์ (2508 : 67 - 68) กล่าวถึง การอบรมเลี้ยงดูของ
พ่อแม่ในลักษณะต่าง ๆ ซึ่งจะมีผลกระทบกระเทือนต่อบุคลิกภาพของลูกในอนาคตดังนี้

1. พ่อแม่จะไม่เอาใจใส่ลูกย่อมทำให้ลูกมีความรู้สึกไม่ปลอดภัยทางอารมณ์
รู้สึกว่าชีวิตว่าเหวอไม่มั่นคง และมักจะส่งผลให้มีพฤติกรรมในรูปแบบของการปฏิเสธเป็นคนที่ขาด
ความรัก ทั้งยังให้ความรักแก่ใครไม่เป็นด้วย

2. พ่อแม่ที่ปกป้องคุ้มครองด้วยการบังคับ ออกคำสั่งอยู่ตลอดเวลา จะทำให้บุตร
ผู้นั้นขาดความคิดริเริ่ม ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง มีแนวโน้มที่จะต้องพึ่งผู้อื่นอยู่ตลอดเวลา และ
เป็นผู้ที่ขอมคนตลอด

3. พ่อแม่ที่ทะเลาะเบาะแว้งกันเป็นประจำหรือห้าว้างกัน ลูกจะมีความ
กระวนกระวายใจ มีความเครียด มีความรู้สึกไม่ปลอดภัย ไม่มั่นใจในตนเอง มองโลกในแง่
ไม่รื่นรมย์ และขาดแบบฉบับในการสร้างเสริมลักษณะของตนด้วย

มัญศรี บนนาค (2514 : 22) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู
เด็กไว้ ดังนี้

1. แบบประชาธิปไตย (Democratic) คือ พ่อแม่รับผิดชอบร่วมกันในการ
เลี้ยงดูบุตร และภาระอื่นของครอบครัว การตัดสินใจใด ๆ ในครอบครัวเกิดขึ้นจากการตกลง
เห็นชอบของสมาชิกทุกคน บุตรมีโอกาสใช้ความสามารถอย่างเต็มที่ และรับผิดชอบในกิจการ
ต่าง ๆ ของครอบครัว มีโอกาสหัดคิดริเริ่มและตัดสินใจจากเรื่องเล็กไปหาเรื่องใหญ่ และจะ
สร้างเป็นนิสัยต่อไป จะรู้จักคิดริเริ่ม กล้าแสดงความคิดเห็น มีความเชื่อมั่นในตนเองพึ่งตน
เองได้

2. แบบอิตาเลียน (Authoritarian) คือ พ่อแม่มีอำนาจสิทธิขาดใน
ภารกิจทุกประการในครอบครัว เป็นผู้ตั้งจุดมุ่งหมายและกฎเกณฑ์ทุกอย่าง บุตรเป็นเพียงผู้ปฏิบัติ
ตาม สัมพันธภาพระหว่างพ่อแม่กับบุตรในครอบครัวที่มีบรรยากาศแบบนี้จะห่างเหิน บุตรจะรู้สึก
ขาดความอบอุ่นและมั่นคงปลอดภัย การปฏิบัติตามคำสั่งพ่อแม่เป็นประจำทำให้ขาดความคิดริเริ่ม
ไม่เชื่อมั่นในตนเอง ไม่เป็นตัวของตัวเอง ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น

3. แบบปล่อยตามใจ (Laissez - Faire) พ่อแม่มักใช้อารมณ์กับบุตรมาก
กว่าเหตุผล บุตรจะรู้สึกขาดความรัก และมักจะมองโลกในแง่ร้าย ไม่ไว้วางใจผู้อื่น ไม่เชื่อความ
สุจริตและไม่มีความรับผิดชอบได้เรียนรู้หรือรับการฝึกฝนให้มีคุณธรรมความดีต่าง ๆ ขาดความเป็น
ระเบียบวินัย ขาดแรงจูงใจไม่สนใจใฝ่หา ไม่มีความขยันขันแข็ง และไม่มีความสามารถในการทำ
งานร่วมกับผู้อื่น

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจักษ์จันนิ (2520) แบ่งลักษณะการ
อบรมเลี้ยงดูออกเป็น 3 แบบ คือ

1. แบบรักสนับสนุน คือ การอบรมเลี้ยงดูที่พ่อแม่แสดงความรักต่อลูกอย่าง
เปิดเผย สอนให้ลูกมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของครอบครัว และมีความเข้าใจความรู้สึก
ของลูกอย่างดี

2. แบบควบคุม คือ การอบรมเลี้ยงดูที่พ่อแม่คอยควบคุมบังคับและลงโทษลูก
เมื่อลูกกระทำในสิ่งที่ตนไม่ต้องการ

3. แบบใช้เหตุผล คือ การอบรมเลี้ยงดูที่พ่อแม่แจกแจงเหตุผลต่าง ๆ แก่เด็ก ให้ทำหรือห้ามปรามมิให้เด็กกระทำสิ่งใด

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามวัดลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของ มะลิ อุดมภาพ (2538) ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่สร้างตามลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของ โรเจอร์ (Rogers. 1972 : 117) ซึ่งแบ่งเป็น 3 แบบ ตามนิยามของ มะลิ อุดมภาพ (2538 : 6)

1. การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย หมายถึง วิธีการอบรมเลี้ยงดูบุตรหรือเด็ก ในปกครองที่มีความรู้สึกว่าคุณเองได้รับการปฏิบัติด้วยความสุติธรรม ได้รับการรัก ความอบอุ่น รับฟังเหตุผลยอมรับความสามารถ ความคิดเห็นให้มีความร่วมมือตามโอกาสอันสมควร ได้รับนิยมนในเรื่องส่วนตัวและมีอิสระตามความเหมาะสม

2. การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน หมายถึง วิธีการอบรมเลี้ยงดูบุตรหรือเด็กในปกครองที่มีความรู้สึกว่าคุณไม่ได้ให้อิสระเท่าที่ควร ถูกบังคับให้ทำตามกฎเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ต้องอยู่ในระเบียบวินัย ไม่รับฟังเหตุผล ก้าวร้าวในเรื่องส่วนตัว ถูกควบคุมไม่ให้ได้รับความสะดวกในการกระทำตามที่ตนต้องการ

3. การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย หมายถึง วิธีการอบรมเลี้ยงดูบุตรหรือเด็กในปกครองที่มีความรู้สึกว่าคุณไม่ได้ให้การเอาใจใส่ดูแลปล่อยให้ทำอะไรตามใจและไม่สนใจว่าคุณจะทำอะไร ที่ไหน อย่างไร ไม่ได้รับการสนับสนุนหรือคำแนะนำจากพ่อแม่ พ่อแม่หรือผู้ปกครองไม่ให้ความอบอุ่น และชอบใช้อารมณ์

5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพการแสดงตัว

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพการแสดงตัวนั้น ได้มีผู้ศึกษาหลายท่านทั้งต่างประเทศและในประเทศ ดังนี้

แรดเก้ (Radke. 1946 : 11-12) ให้ความเห็นเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กว่า บิดามารดาที่ฝึกความเป็นระเบียบจะทำให้บุตรเป็นคนเจ้าระเบียบ เคารพกฎเกณฑ์ มีอารมณ์มั่นคงและปรับตัวได้ดี บิดามารดาที่เข้มงวด จะทำให้บุตรมีความวิตกกังวลสูง อารมณ์ไม่มั่นคง ไม่เป็นตัวของตัวเอง ก้าวร้าว มีเพื่อนน้อย บิดามารดาที่ให้อิสระแก่บุตร จะทำให้บุตรตั้งมั่น

ก้าวร้าว เป็นตัวของตัวเองและมีเพื่อนมาก บิดามารดาที่ตามใจบุตรมากจะทำให้บุตรดื้อรั้น
ก้าวร้าวเป็นตัวของตัวเองและชอบคบเพื่อน

บอลด์วิน (Baldwin. 1948 : 127-136) ศึกษาเด็กอายุประมาณ 4 ขวบ พบว่า
พ่อแม่ที่ปกครองเด็กแบบประชาธิปไตยกล่าวคือ พ่อแม่จะมีกิจกรรมร่วมกับเด็ก ให้ค่าปรึกษา
เกี่ยวกับการตัดสินใจ อธิบายเหตุผลของการตั้งกฎเกณฑ์ของครอบครัวสนองความอยากรู้อยาก
เห็นของเด็ก มักจะทำให้เด็กซุกซน ก้าวร้าว อยากรู้อยากเห็น เป็นผู้นำ กล้าแสดงออก ส่วน
พ่อแม่ที่ปกครองเด็กแบบอัตตาธิปไตย คือ ใช้อำนาจกับเด็กจะทำให้เด็กเป็นคนเงื่องเงี้ยว ไม่
ก้าวร้าว มีความอยากรู้อยากเห็นน้อย มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์น้อย มีความเห็นแบบคล้อย
ตามผู้อื่นและชอบเพื่อน

โซบน (Shoban. 1950 : 148) ศึกษาพบว่า บิดาที่เข้มงวดกับบุตรจะทำให้บุตร
ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ขาดความกล้าในการแสดงความคิดเห็น ไม่กล้าตัดสินใจด้วยตนเอง

ลินน์ (Lynn. 1959 : 213-216) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ 2 ลักษณะ
ได้แก่ ลักษณะการแสดงตัว (Extroversion) และลักษณะทางอารมณ์และการประสาท
(Neuroticism) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักศึกษาชายหญิง ชั้น
ปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยเอกซีเตอร์ (Exeter University) จำนวน 211 คน และกลุ่มควบคุม
ประกอบด้วยนักศึกษาสาขาจิตวิทยาบำบัด (Occupational Therapy Students) ทั้ง
ชายและหญิง จำนวน 167 คน ระดับของลักษณะทางอารมณ์และการแสดงตัวประเมินโดย
ค่ามัธยฐานผลคูณของแบบทดสอบ MPI ผลการวิจัยพบว่าลักษณะบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและ
แสดงตัวและลักษณะทางอารมณ์ ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับ
สถิติปัญหาและพบว่า ผู้ที่มีการเรียนได้คะแนนด้านอารมณ์อ่อนไหวสูง และด้านการแสดงตัวต่ำ

ลินน์ และกอร์ดอน (Lynn and Gordon. 1961 : 194-195) ได้ใช้แบบทดสอบ
วัดเชาว์ปัญญาของ ราเวน (Raven's Progressive Matrices) วัดนักศึกษาจำนวน 60
คน ที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัว ซึ่งวัดจากแบบทดสอบ MPI (The Maudsley
Personality Inventory) ผลการวิจัยสอดคล้องกับ บรอดเบนท์ และลินท์ ซึ่งพบว่า
บุคลิกภาพการเก็บตัว - แสดงตัว กับเชาว์ปัญญาไม่มีความสัมพันธ์กัน และพบว่านักศึกษาที่มี
บุคลิกภาพเก็บตัวมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่มีบุคลิกภาพด้านแสดงตัว

กิลล์ (Gill. 1962 : 144-149) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวทางสังคมกับการประสบความสำเร็จทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา และพบว่าเด็กที่เรียนดีจะมีความสามารถในการปรับตัวทางสังคมได้ดีกว่าเด็กที่มีผลการเรียนต่ำ เด็กพวกนี้จะแก้ปัญหาเกี่ยวกับความกังวลใจต่าง ๆ ได้ดี ซึ่งในการศึกษาของ ดีซีนา (Desena. 1964 : 145) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบระดับการปรับตัวของเด็กที่เรียนดี ปานกลาง และเด็กที่เรียนอ่อน โดยทำการศึกษากับนักศึกษามหาวิทยาลัยเพนซิลวาเนียชั้นปีที่ 1 จำนวน 1,061 คน ผลปรากฏว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนสูงมีความสามารถในการปรับตัวได้ดี และรวดเร็วกว่าเด็กที่เรียนในระดับปานกลางหรือระดับต่ำอย่างชัดเจน

มอนโร (Monroe. 1962 : 185) ได้เสนอผลการศึกษาของไซมอนด์ (Symond) พบว่าพ่อแม่ที่ชอบให้อ่านากับบุตร จะทำให้บุตรเป็นคนอยู่ในระเบียบแบบแผน หัวอ่อน มีความเชื่อมั่นสูงขาดความคิดริเริ่ม ปรับตัวเข้าผู้ใหญ่น้อยได้

✓ ชาลด์ (Child. 1964 : 187-190) ศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างการเก็บตัวและแสดงตัว ลักษณะทางอารมณ์อ่อนไหวและอาการทางประสาทกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยกลุ่มจากเด็กโรงเรียนมัธยมแบบประสมในเมือง 138 คน และเด็กในโรงเรียนรัฐบาล 40 คน ผลปรากฏว่าการแสดงตัวและเก็บตัวไม่มีความสัมพันธ์กับระดับสติปัญญาและพบว่า การแสดงตัวและเก็บตัวมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ฮอลล์เวิร์ท (Hallworth. 1964 : 171-177) ศึกษาลักษณะบุคลิกภาพของเด็กวัยรุ่นของโรงเรียนมัธยมแบบประสมในเขตอุตสาหกรรมตอนกลางของประเทศอังกฤษโดยให้ครูประเมินลักษณะของเด็กชายและหญิงอายุ 14 ปี ตามรายการบุคลิกภาพ 14 อย่าง การศึกษารั้งนี้พบว่า ลักษณะพฤติกรรมที่เด็กแสดงตัวมีเป็นอันดับหนึ่ง คือ มีคนรู้จักมาก อันดับสอง คือ ปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ ได้มาก อันดับสาม คือ เข้ากับคนได้ทุกประเภท อันดับสี่ คือ ถ้ามีโอกาสจะเป็นผู้นำที่ดี อันดับห้า คือ ชอบการปฏิบัติและทดลอง อันดับหก คือ มักจะไปตามเพื่อนเมื่อมีความสงสัย

เฮิร์ลอค (สมพงษ์ คีรพัฒน์. 2517 : 3; อ้างอิงมาจาก Hurlock. 1964) ศึกษาพบว่าผลการอบรมเลี้ยงดูเด็กแบบประชาธิปไตย กล่าวคือ ให้ความรัก ความสนใจ และความสำคัญของเด็ก จะทำให้เด็กรู้จักรับผิดชอบ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีเพื่อนมาก

เป็นมิตรที่ดี ค่อนข้างแล้ว ว่าเริง มีอารมณ์มั่นคง มีความคิดริเริ่ม หนึ่งตนเอง และสามารถ
เผชิญชีวิตด้วยความมั่นใจ

๑ สตรอม (Strom. 1969 : 387-389) ศึกษาบุคลิกภาพของผู้ที่ได้รับปริญญาเอกทาง
การศึกษาจากมหาวิทยาลัยโคลัมเบีย จำนวน 125 คน เป็นชาย 83.6% และเป็นหญิง 16.4%
มีอายุตั้งแต่ 26-60 ปี ผลปรากฏว่า ผู้ได้รับปริญญาเอกทางการศึกษากลุ่มนี้ประกอบด้วยบุคคล
ที่มีอารมณ์ดีมาก คะแนนของกลุ่มแสดงความโน้มเอียงชัดเจนมากในการที่จะเป็นผู้มีการแสดง
ออกสูง มีความมั่นใจในตนเองในทางที่ดี มีการปรับตัวตามสภาพแวดล้อมได้ดีมากชอบสมาคม
ชอบอยู่เป็นกลุ่ม

เบิร์น (Byrne. 1966 : 153-154) ได้ทำการวิจัยกับนักศึกษาที่มีบุคลิกภาพประเภท
แสดงตัวและเก็บตัว โดยให้ทำงานกิจกรรมเสริมหลักสูตรในสภาพที่ทำงานเป็นกลุ่มและสภาพ
ที่ทำงานเป็นรายบุคคล พบว่านักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแสดงตัวทำงานได้ผลดีในกิจกรรมประเภท
ที่มีการกระทำร่วมกันในกลุ่ม มีการปะทะสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ส่วนนักศึกษาที่มีบุคลิกภาพเก็บตัวทำ
งานได้ผลดีในกิจกรรมประเภทต้องทำงานเป็นรายบุคคล

ไคลน์ (Klien. 1966 : 92-93) ศึกษาลักษณะการแสดงตัว ลักษณะทางอารมณ์
และผลการเรียนของนักเรียนชายหญิงชั้นปีที่ 1 จำนวน 110 คน โดยใช้แบบทดสอบบุคลิกภาพ
EPI (Eysenck Personality Inventory) พบว่า การแสดงตัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนมีความสัมพันธ์กันทางลบอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนลักษณะทางอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนไม่มีความสัมพันธ์กัน

๒ ริดดิ้ง (Ridding. 1966 : 397-398) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับผล
สัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายหญิง
อายุตั้งแต่ 12 ปี ขึ้นไป จำนวน 600 คน ผลการวิจัยพบว่าความมั่นคงทางอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กัน ส่วนการแสดงตัวมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง
แต่การเก็บตัวมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและพบว่าเด็กแสดงตัวมักจะเรียนอ่อน
ในวิชาเลขคณิต และเด็กหญิงจะมีลักษณะแสดงตัวมากกว่าเด็กชาย

รัชตัน (รุ่งทิพย์ อ้นทับ. 2535 : 21; อ้างอิงมาจาก Rushton. 1966 178-183) ศึกษาบุคลิกภาพของนักเรียนอายุ 11 ปี จำนวน 458 คน โดยให้ครูประมาณค่าบุคลิกภาพของนักเรียน ใช้แบบทดสอบ CPQ (Children's Personality Questionnaire) ฟอรัม เอ และฟอรัม บี ของ แคทเทล (Cattell) ซึ่งวัดบุคลิกภาพด้านการปฏิบัติและการแสดงตัวของนักเรียน และใช้ข้อสอบวัดความสามารถของ มอเรย์ เฮาส์ (Murray House) วัดความสามารถของนักเรียน พบว่า คะแนนจากแบบทดสอบบุคลิกภาพและคะแนนจากแบบทดสอบวัดความสามารถมีความสัมพันธ์กัน และจากการประมาณค่าของครูและการทำข้อสอบบุคลิกภาพ พบว่า นักเรียนที่มีการปรับตัวดีและมีบุคลิกภาพแสดงตัวจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

เซเวจ (Savage. 1966 : 91-98) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการแสดงตัวลักษณะทางอารมณ์และอาการทางประสาทกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในชั้นเด็กเล็กระดับอายุประมาณ 8 ปี จำนวน 93 คน ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะการแสดงตัวสูงมีความสัมพันธ์กับการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

เฮิร์ลอค (Hurlock. 1967 : 562) ได้สรุปว่า ถ้าพ่อแม่ตั้งกฎข้อบังคับอย่างเข้มงวดเพื่อให้เด็กปฏิบัติตามโดยไม่คำนึงถึงความต้องการหรือระดับวุฒิภาวะของเด็ก เด็กจะเติบโตเป็นคนที่ไม่กล้าตัดสินใจด้วยตนเอง ไม่ชอบบอกความคิดเห็น ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง เมื่อถึงคราวต้องแก้ปัญหา ก็มักจะทำไม่ได้ หรือถ้าพ่อแม่ใช้วิธีไม่เข้มงวดรักษากฎที่วางไว้ ไม่สม่ำเสมอ ปล่อยบ้าง เข้มงวดบ้าง จะทำให้เด็กขงัดขี้ใจ เพราะคาดการณ์ล่วงหน้าไม่ถูก ไม่มีความเข้าใจว่าพ่อแม่ให้เขาเป็นเช่นไร และประพฤติดังไร ส่วนเด็กที่อยู่ในวินัยซึ่งพ่อแม่วางไว้และบอกเหตุว่าทำไมจึงปฏิบัติเช่นนั้น เด็กจะเติบโตเป็นคนที่รู้จักใช้เหตุผล มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ชอบแสดงความคิดเห็นของตนเอง

5 เอนทวิสเซล และคันทิงแฮม (Entwistle and Cunningham. 1968 : 123-132) ได้ใช้แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ JEPI (Junior Eysenck Personality Inventory) วัดบุคลิกภาพแสดงตัว เก็บตัว ลักษณะทางอารมณ์และอาการทางประสาทของนักเรียนที่มีอายุประมาณ 13 ปี จำนวน 2,995 คน ผลการวิจัยพบว่า คะแนนการเก็บตัว - แสดงตัว มีความ

สัมพันธ์ไม่เป็นเส้นตรงกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ไอแซนค์ (Eysenck. 1969 : 117-131) ศึกษาอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมทางครอบครัวที่มีต่อบุคลิกภาพของเด็กโดยศึกษาเด็กอายุ 11 - 12 ปี ใช้แบบสำรวจบุคลิกภาพของวัยรุ่น (Junior Eysenck Personality Inventory) แล้วหาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับขนาดครอบครัว อาชีพของพ่อแม่ ลำดับการเกิดและความสนใจของพ่อแม่ที่มีต่อเด็ก ผลการศึกษาพบว่า เด็กที่มีลักษณะเก็บตัวมักมาจากครอบครัวใหญ่ เด็กแสดงตัวมักเกิดในอันดับแรก ๆ มากกว่าเด็กเก็บตัว พ่อแม่ที่มีระดับอาชีพสูงจำนวนมากเป็นพ่อแม่ของเด็กที่แสดงตัวและอารมณ์มั่นคง ส่วนในด้านความสนใจของพ่อแม่ที่มีต่อลูก พบว่า เด็กผู้หญิงได้รับความสนใจจากพ่อแม่มากกว่าเด็กผู้ชาย และการที่เด็กได้รับความสนใจจากพ่อแม่ นั้นมีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพด้านการแสดงตัวของเด็กด้วย

ไซมอนด์ (ศิริพร หลิมศิริวงศ์. 2511 : 25; อ้างอิงมาจาก Simon. 1970) ได้ศึกษาวิธีการอบรมเลี้ยงดูซึ่งมีผลต่อบุคลิกภาพของเด็กพบว่า พ่อแม่ที่ปล่อยปละละเลยเด็กจะทำให้เด็กเป็นคนก้าวร้าว พ่อแม่ที่ประคบประหงมเด็กเกินไปจะทำให้เด็กไม่มั่นใจในตนเองพ่อแม่ที่เข้มงวด ใช้อำนาจ เด็กจะเป็นคนเจ้าระเบียบ เก็บตัว พ่อแม่ที่ยอมจำนนต่อเด็กจะทำให้เด็กขาดความรับผิดชอบ

แฮร์ริส และคนอื่น ๆ (Harris and others. 1969 : 219-302) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะแสดงตัว - เก็บตัว กลุ่มละ 52 คน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านและแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพของ แคลเทิล ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะแสดงตัว - เก็บตัวกับความสามารถในการอ่านมีค่าสหสัมพันธ์ต่ำ แต่ความสามารถในการอ่านของเด็กมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เมื่อเด็กมีลักษณะเก็บตัวมากขึ้น

จากงานวิจัยของต่างประเทศนั้นได้มีการศึกษาความสัมพันธ์ด้านต่าง ๆ กับบุคลิกภาพการแสดงตัว พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การอบรมเลี้ยงดู ความเชื่อมั่นในตนเอง การมีเพื่อนมาก การยอมรับของกลุ่มเพื่อนและบิดามารดา ความเป็นผู้นำ มีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพการแสดงตัว

สำหรับในประเทศไทย ได้มีผู้ศึกษาเกี่ยวกับบุคลิกภาพการแสดงตัว ดังนี้
 วันเพ็ญ อาสุมการ (2512 : 102) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว -
 เก็บตัว การยอมรับตนเองและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยศึกษากับเด็กวัยรุ่นชายจำนวน 184
 คน หญิง 123 คน อายุระหว่าง 13 - 20 ปี ใช้แบบสำรวจบุคลิกภาพและมาตราส่วน
 ประมาณค่าการยอมรับตนเอง พบว่าเด็กชายมีลักษณะแสดงตัวมากกว่าเด็กหญิง และผู้ที่มีลักษณะ
 แสดงตัวสามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ ได้ง่ายและเป็นผู้นำที่ดี

มัญรี บุญนาค (2514 : 27) กล่าวว่า การที่บิดามารดาช่วยกันรับผิดชอบในการ
 เลี้ยงดูเด็กและภาระอื่น ๆ ของครอบครัว การตัดสินใจใด ๆ ในครอบครัวเกิดจากการตกลง
 เห็นชอบของสมาชิกทุกคน ซึ่งลักษณะดังกล่าวนี้เป็นลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยจะ
 ทำให้เด็กมีโอกาสใช้ความสามารถอย่างเต็มที่และรับผิดชอบในกิจกรรมต่าง ๆ ของครอบครัว
 มีโอกาสเป็นผู้ริเริ่มและตัดสินใจ กล้าแสดงความคิดเห็น และมีความเชื่อมั่นในตนเอง ซึ่งเป็น
 คุณสมบัติส่วนหนึ่งของผู้มีพฤติกรรมแบบกล้าแสดงออก

ชูชีพ อ่อนโคกสูง (2516 : 89) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว
 ความวิตกกังวล ความเชื่อมั่นในตนเอง กับคุณธรรมแห่งพลเมืองดีของนักเรียนที่เรียนจบชั้น
 ประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2514 กับนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2515
 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนรัฐบาลในภาคศึกษา 11 จำนวน
 300 คน พบว่า ความเชื่อมั่นในตนเองมีความสัมพันธ์แบบเส้นตรงกับบุคลิกภาพแสดงตัว แต่ไม่มี
 ความสัมพันธ์ในทางผกผันกับความวิตกกังวล ส่วนความวิตกกังวลสัมพันธ์ในทางผกผันกับบุคลิกภาพ
 การแสดงตัว และยังพบอีกว่าเด็กชายมีความเชื่อมั่นในตนเองและมีบุคลิกภาพแสดงตัวสูงกว่า
 เด็กหญิงและเด็กที่ผู้ปกครองรับราชการหรือค้าขายมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงกว่าเด็กที่ผู้ปกครอง
 ประกอบอาชีพอื่น

สุลิน อินสว่าง (2516 : 78) ได้ศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพของเด็กวัยรุ่นในสถาน
พินิจคุ้มครองเด็กกลางกับเด็กวัยรุ่นในโรงเรียน ศึกษาจากเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 4
จำนวน 120 คน และเด็กจากสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลางบางนา จำนวน 120 คน ผล
การศึกษาพบว่า เด็กวัยรุ่นตอนต้นในโรงเรียนมีบุคลิกภาพเก็บตัว-แสดงตัว ไม่แตกต่างจากเด็ก
วัยรุ่นตอนต้นในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง เด็กวัยรุ่นตอนปลายในโรงเรียนมีบุคลิกภาพ
แสดงตัวมากกว่าเด็กวัยรุ่นตอนปลายในสถานพินิจคุ้มครองเด็กกลางและเด็กวัยรุ่นที่มีการศึกษา
ระดับ ป.4 - 7 จะมีบุคลิกภาพเก็บตัวมากที่สุด ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพเก็บตัว -
แสดงตัว กับความเกรงใจของเด็กวัยรุ่นตอนปลาย ในสถานพินิจคุ้มครองเด็กกลางนั้นไม่มีความ
สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพเก็บตัว-แสดงตัวกับความ
เกรงใจของเด็กวัยรุ่นตอนปลายในโรงเรียนมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ก๊น แพรเพชร (2517 : 87-88) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับ
ความคิดสร้างสรรค์ และความเกรงใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนที่ได้
รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ทั้งชายและหญิง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์สูงกว่าการ
อบรมเลี้ยงดูแบบอื่น ๆ

วินัย สุชารัตน์ (2517 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคาดหวังและผลงานภาคปฏิบัติของ
นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแสดงตัว - เก็บตัว ในสภาพการทำงาน 2 ชนิด คือ ทำงานเป็นกลุ่มและ
เป็นรายบุคคล กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาชั้นปีที่ 1 - 2
วิทยาลัยครูยะลา จำนวน 80 คน โดยใช้แบบทดสอบ MPI (The Maudsley Personality
Inventory) จำแนกนักศึกษาออกเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีบุคลิกภาพแสดงตัวและเก็บตัว ผลการวิจัย
ปรากฏว่า ในสภาพการทำงานเป็นกลุ่ม และเป็นรายบุคคลนักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแสดงตัว และ
เก็บตัว กำหนดความคาดหวังไม่แตกต่างกัน นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพเก็บตัวทำงานเป็นรายบุคคล
ได้ผลดีกว่าทำงานเป็นกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแสดงตัว
ทำงานเป็นกลุ่มได้ดีกว่าการทำงานเป็นรายบุคคลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประพันธ์ สุทรวาส (2519 : 48-50) ได้ศึกษาความก้าวร้าวกับการอบรมเลี้ยงดู
ผลการศึกษาพบว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีความก้าวร่วมน้อยกว่าเด็ก

ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง เพราะการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยนั้นพ่อแม่ให้ความ
 สติธรรมมีเหตุผล สอนรับความคิดเห็นและความสามารถของเด็กทำให้เด็กมีพฤติกรรมไม่เป็น
 ปัญหา

อูไร สิงห์โต (2521 : 185) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบเก็บตัว
 และแสดงตัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายและหญิง อายุระหว่าง
 15-17 ปี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนรัฐบาล 2 แห่ง จำนวน
 160 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบทดสอบ MPI (The Maudsley Personality
 Inventory) และมาตราประเมินค่าจากครูผู้สอน จำแนกนักเรียนออกเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มี
 บุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแสดงตัว ผลปรากฏว่า บุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบแสดงตัวมีความ
 สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สุกัญญา กุลอึ้ง (2522 : ง-จ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมที่เหมาะสม
 ในการแสดงออกและการอบรมเลี้ยงดูตามการรายงานตนเองโดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา
 วิทยาลัยครู ป.กศ.สูงปีที่ 1 ใช้เครื่องมือวัดการกล้าแสดงออกระดับวิทยาลัยของภาณลขี
 และคนอื่น ๆ และแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูของ ถิ่น แพรเพชร พบว่า เด็กที่ได้รับการ
 เลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย แบบทอดทิ้ง มีพฤติกรรมกล้าแสดงออกมากกว่าแบบให้ความคุ้มครอง
 มากเกินไป

✓ รังสรรค์ เพ็ญ (2522 : 77) พบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยทำให้
 กล้าแสดงออกมากกว่าแบบให้ความคุ้มครองหรือแบบทอดทิ้ง แต่ไม่พบความแตกต่างระหว่าง
 แบบให้ความคุ้มครองและแบบทอดทิ้ง

ศึกษา พาหะมาก (2532 : 79) ได้ศึกษาพบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมี
 พัฒนาการทางสติปัญญาไม่แตกต่างกัน ซึ่งอาจเป็นผลเนื่องมาจากอิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู
 สภาวะแวดล้อมตัวเด็ก วัฒนธรรม ประเพณี และสภาพสังคมเศรษฐกิจ

รัตนวดี รอดภิรมย์ (2533 : 78-79) ได้ศึกษาพฤติกรรมความช่วยเหลือของเด็ก
 ปฐมวัยที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน พบว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดา
 แบบให้อ่านางกิ่งตามใจ มีพฤติกรรมความช่วยเหลือสูงกว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้
 อ่านาง หรือแบบตามใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู

จากบิดามารดาแบบตามใจ และแบบใช้อำนาจมีพฤติกรรมการช่วยเหลือแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากเอกสารและงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ พบว่ามีปัจจัยหลายประการอันได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การได้รับการอบรมเลี้ยงดู การได้รับการยอมรับ ความเป็นผู้นำ ฯลฯ มีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพการแสดงตัวซึ่งบุคลิกภาพการแสดงตัวที่พึงประสงค์ ที่ควรปลูกฝังให้มีในตัวบุคคลเพราะผู้ที่บุคลิกภาพการแสดงตัวจะสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Strom, 1969:215-217) ผู้วิจัยจึงมีความสนใจว่าปัจจัยบางประการอันได้แก่ ความสำเร็จทางวิชาการ ความสำเร็จทางกิจกรรม การได้รับการยอมรับ การมีอำนาจหรืออิทธิพล และการได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบต่าง ๆ จะสัมพันธ์และส่งผลต่อบุคลิกภาพการแสดงตัวอย่างไร ซึ่งผลที่ได้จะเป็นแนวทางต่อครู อาจารย์ บิดามารดา และผู้ที่เกี่ยวข้องที่จะนำปัจจัยเหล่านั้นมา เสริมสร้างและพัฒนาบุคลิกภาพให้เกิดแก่นักเรียนต่อไป

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้านี้ ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานในการวิจัยครั้งนี้

1. ปัจจัยบางประการกับบุคลิกภาพการแสดงตัว มีความสัมพันธ์กัน
2. มีปัจจัยอย่างน้อยหนึ่งประการที่ส่งผลต่อบุคลิกภาพการแสดงตัว

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2538 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 22 โรงเรียน มีห้องเรียน 240 ห้อง นักเรียนจำนวน 10,452 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2538 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้ขนาดของโรงเรียนเป็นชั้น (Strata) และมีห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม (Sampling Unit) ได้ห้องเรียน 12 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 480 คน มีขั้นตอนการสุ่มดังนี้

ขั้นที่ 1 แบ่งโรงเรียนออกเป็นสามขนาด โดยยึดเกณฑ์จำนวนนักเรียนเป็นหลัก คือ โรงเรียนขนาดใหญ่ มีนักเรียน 1,500 คนขึ้นไป โรงเรียนขนาดกลาง มีนักเรียน 500-1,499 คน และโรงเรียนขนาดเล็ก มีนักเรียนน้อยกว่า 500 คน ซึ่งจากการสำรวจมีโรงเรียนขนาดใหญ่ 12 โรงเรียน ห้องเรียน 174 ห้อง มีนักเรียน 7,713 คน โรงเรียนขนาดกลาง มี 7 โรงเรียน ห้องเรียน 58 ห้อง มีนักเรียน 2,472 คน และโรงเรียนขนาดเล็ก มี 3 โรงเรียน ห้องเรียน 8 ห้อง มีนักเรียน 267 คน

ขั้นที่ 2 สุ่มห้องเรียน โดยวิธีสุ่มอย่างง่ายจากโรงเรียนขนาดใหญ่ได้ 8 ห้องเรียน มีนักเรียน 320 คน จากโรงเรียนขนาดกลางได้ 3 ห้องเรียน มีนักเรียน 120 คน และจากโรงเรียนขนาดเล็กได้ 1 ห้องเรียน มีนักเรียน 40 คน ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจำแนกตามขนาดโรงเรียน

โรงเรียน	จำนวนนักเรียน (ห้องเรียน)	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
<u>ขนาดใหญ่</u>		
1. สมุทรปราการ	583 (13)	42 (1)
2. ศรีสมุทรปราการ	684 (16)	41 (1)
3. มีชัยมคานส์	782 (18)	-
4. บางเมืองเพ็ชรพองอนสุราษฎร์	749 (17)	80 (2)
5. นวมินทร์ราช ส่วนกลาง	567 (13)	-
6. วัดทรงธรรม	636 (14)	-
7. วิสุทธิกษัตริ	492 (11)	-
8. ราชประชาสมาสัย	727 (16)	75 (2)
9. บางพลีราษฎร์บำรุง	722 (17)	-
10. ราชวินิตบางแก้ว	741 (16)	-
11. บางบ่อวิทยาคม	501 (11)	-
12. ป้อมนาคราชสวาทอนันท์	529 (12)	80 (2)

ตาราง 1 (ต่อ)

โรงเรียน	จำนวนนักเรียน (ห้องเรียน)	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
<u>ขนาดกลาง</u>		
1. หาดอมรารักษ์รลัษณ์วิทยา	490 (11)	40 (1)
2. บางหัวเสือบุญจ่มเนียมนิล	321 (8)	-
3. บางแก้วประชาสรรค์	314 (7)	-
4. สมุทรนิเทศคม	293 (7)	-
5. พูลเจริญวิทยาคม	391 (9)	42 (1)
6. หลวงพ่อปานหลวงค่านอนสุราษฎร์	348 (8)	38 (1)
7. นวมินทร์ราช เตรียมอุดมศึกษา	315 (8)	-
<u>ขนาดเล็ก</u>		
1. เป็ริงวิสุทธิาธิบดิ์	136 (4)	40 (1)
2. สาลาสุทธราอุปถัมภ์	53 (2)	-
3. มัชฌมวัดใหม่สมุทรกิจวิทยา	78 (2)	-
รวม	10,452 (240)	480 (12)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. แบบสอบถามความสำเร็จทางวิชาการ	จำนวน	30	ข้อ
2. แบบสอบถามความสำเร็จทางกิจกรรม	จำนวน	30	ข้อ
3. แบบสอบถามการได้รับการยอมรับ	จำนวน	30	ข้อ
4. แบบสอบถามการมีอำนาจหรืออิทธิพล	จำนวน	30	ข้อ
5. แบบสอบถามการได้รับการยอมรับและชื่นชม	จำนวน	30	ข้อ
6. แบบสอบถามบุคลิกภาพการแสดงตัว	จำนวน	30	ข้อ

วิธีดำเนินการสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้ในการวิจัย

1. สร้างแบบสอบถามความสำเร็จทางวิชาการ ความสำเร็จทางกิจกรรม การได้รับการยอมรับและการมีอำนาจหรืออิทธิพล แบบสอบถามบุคลิกภาพการแสดงตัว มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1.1 กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบสอบถาม

1.1.1 เพื่อสร้างแบบสอบถามความสำเร็จทางวิชาการ ความสำเร็จทางกิจกรรม การได้รับการยอมรับ การมีอำนาจหรืออิทธิพล และแบบสอบถามบุคลิกภาพการแสดงตัว

1.1.2 เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามที่สร้างขึ้นในด้านค่าอำนาจจำแนก ค่าความเชื่อมั่น และค่าความเที่ยงตรง

1.1.3 เพื่อนำไปใช้ในการวิจัย

1.2 ศึกษาทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยทางด้านความสำเร็จทางวิชาการ ความสำเร็จทางกิจกรรม การได้รับการยอมรับ การมีอำนาจหรืออิทธิพล และบุคลิกภาพการแสดงตัว ดังที่กล่าวไว้ในบทที่ 2 เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

1.3 เขียนนิยามปฏิบัติการ/จากการศึกษาในขั้น 1.2 แล้วเขียนพฤติกรรมตามลักษณะที่จะวัด

1.4 เขียนแบบสอบถามแต่ละฉบับให้สอดคล้องตามที่นิยามไว้ โดยฉบับที่ 1, 2, 3 และ 4 มีฉบับละ 50 ข้อ และฉบับที่ 6 มี 140 ข้อ

1.5 ตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นของแบบสอบถาม, ผู้วิจัยได้ทำแบบสอบถามทั้ง 5 ฉบับ มาตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้น โดยหาความเที่ยงตรงเชิงหน้า (Face Validity) ของแบบสอบถาม โดยนำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ซึ่งเป็นนักวัดผลทางการศึกษา 3 ท่าน คือ รองศาสตราจารย์ภา ศรีไพโรจน์, อาจารย์จรัส คำยัง, อาจารย์ราชันส์ บุญธิมา และนักจิตวิทยา 2 ท่านคือ อาจารย์สิริวรรณ เขียวทิพย์, อาจารย์จุลพงศ์ คมกฤษ ได้พิจารณาความสอดคล้องของแบบสอบถามที่ได้นิยามไว้ในแต่ละฉบับ และได้คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ดังนี้ ฉบับที่ 1 มี 45 ข้อ, ฉบับที่ 2 มี 46 ข้อ, ฉบับที่ 3 มี 47 ข้อ, ฉบับที่ 4 มี 45 ข้อ และฉบับที่ 6 มี 128 ข้อ แล้วจัดพิมพ์เป็นฉบับ

1.6 นำแบบสอบถามในข้อ 1.5 ที่คัดเลือกแล้วไปทดลองสอบครั้งที่ 1 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสาธิตาสุททโธปถัมภ์ และโรงเรียนมัธยมด่านสำโรง ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 200 คน โดยแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม กำหนดให้กลุ่มแรกตอบแบบสอบถามฉบับที่ 1 ความสำเร็จทางวิชาการ ฉบับที่ 2 ความสำเร็จทางกิจกรรม ฉบับที่ 3 การได้รับการยอมรับ ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งให้ตอบแบบสอบถามฉบับที่ 4 การมีอำนาจหรืออิทธิพลและฉบับที่ 6 บุคลิกภาพการแสดงตัว รวมฉบับละ 100 คน

1.7 จากนั้นนำผลที่ได้จากการทดลองครั้งที่ 1 มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อแบบพอยท์-ไบซีเรียล (point biserial) ได้ผลดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบสอบถามการประสบความสำเร็จทางวิชาการ มีจำนวนข้อคำถาม 45 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ -0.437 ถึง 0.5216 จึงได้คัดเลือกไว้ 30 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.2033 ถึง 0.5216 (ดังในภาคผนวก)

ฉบับที่ 2 แบบสอบถามความประสบความสำเร็จทางกิจกรรม มีจำนวนข้อคำถาม 46 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ -0.0561 ถึง 0.4619 จึงได้คัดเลือกไว้ 30 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.2027 ถึง 0.4619 (ดังในภาคผนวก)

ฉบับที่ 3 แบบสอบถามการได้รับการยอมรับมีจำนวนข้อคำถาม 47 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.0699 ถึง 0.6206 จึงคัดเลือกไว้ 30 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.2312 ถึง 0.6206 (ดังในภาคผนวก)

ฉบับที่ 4 แบบสอบถามการมีอำนาจหรืออิทธิพล มีจำนวนข้อคำถาม 45 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ -0.0219 ถึง 0.4489 จึงคัดเลือกไว้ 30 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.2738 ถึง 0.4489 (ดังในภาคผนวก)

ฉบับที่ 6 แบบสอบถามบุคลิกภาพแสดงตัว มีจำนวนข้อคำถาม 128 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ -0.387 ถึง 0.4065 จึงคัดเลือกไว้ 30 ข้อ ซึ่งวัดบุคลิกภาพ 6 ด้าน ด้านละ 5 ข้อ โดยมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.2116 ถึง 0.4065 (ดังในภาคผนวก)

1.8 นำแบบสอบถามที่คัดเลือกไว้ในข้อ 1.7 ไปจัดพิมพ์แล้วนำไปทดสอบครั้งที่ 2 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 300 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ โรงเรียนสมุทรพิทยาคม และโรงเรียนบางบ่อวิทยาคม โดยแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 150 คน คือ โดยกลุ่มแรกตอบแบบสอบถามความสำเร็จทางวิชาการ, ความสำเร็จทางกิจกรรม และการได้รับการยอมรับ ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งให้ตอบแบบสอบถามการมีอำนาจหรืออิทธิพลและบุคลิกภาพการแสดงตัว

1.9 นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น ด้วยสูตรคูเดอร์-ริชาร์ดสัน 20 (KR-20) ได้ค่าความเชื่อมั่นแต่ละฉบับดังนี้

- ฉบับที่ 1 แบบสอบถามความสำเร็จทางวิชาการ มีค่าความเชื่อมั่น 0.75
- ฉบับที่ 2 แบบสอบถามความสำเร็จทางกิจกรรม มีค่าความเชื่อมั่น 0.83
- ฉบับที่ 3 แบบสอบถามการได้รับการยอมรับ มีค่าความเชื่อมั่น 0.86
- ฉบับที่ 4 แบบสอบถามการมีอำนาจหรืออิทธิพล มีค่าความเชื่อมั่น 0.84
- ฉบับที่ 6 แบบสอบถามบุคลิกภาพการแสดงตัว มีค่าความเชื่อมั่น 0.75

1.10 สำหรับแบบสอบถามบุคลิกภาพการแสดงตัว ผู้วิจัยได้หาค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยวิธีเทคนิคกลุ่มรู้จักอยู่แล้ว (Known Group Technique) โดยให้อาจารย์ที่ปรึกษาและเพื่อนนักเรียนเลือกนักเรียนที่มีบุคลิกภาพการแสดงตัวสูงและมีบุคลิกภาพการแสดงตัวต่ำ คนละ 5 รายชื่อ ซึ่งพิจารณาโดยใช้แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน ซึ่งมีเกณฑ์การพิจารณาเลือกนักเรียนแล้วรวบรวมผู้ที่ถูกเลือกเข้า ๆ กันอย่างน้อย 5 คน โดยเลือกกลุ่มละ 25 คน นำแบบสอบถามไปให้นักเรียนกลุ่มดังกล่าวตอบ แล้วนำมาทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ โดยใช้ t -test ซึ่งได้ค่า t เท่ากับ 17.00 แสดงว่ามีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

1.11 จัดพิมพ์เป็นฉบับเพื่อนำไปใช้ในการวิจัย

2. แบบสอบถามการได้รับการอบรมเลี้ยงดู ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามการได้รับการอบรมเลี้ยงดู ของ มะลิ อุดมภาพ (2538) ซึ่งเป็นแบบสอบถามชนิดสถานการณ์ที่เป็นตัวแทนของเหตุการณ์ซึ่งอาจจะเกิดขึ้นได้ในชีวิตประจำวันของนักเรียน เกี่ยวกับเรื่องราวการศึกษาเล่าเรียน การแต่งกาย การคบเพื่อน การทำงานบ้าน การรักษาเวลา การรักษาความสะอาด การใช้เงิน การใช้เวลาว่าง สุขภาพ และมารยาททั่วไป เพื่อเข้าให้เด็กคิดถึงวิธีการที่บิดามารดา ผู้ปกครอง จะปฏิบัติต่อตนเองเมื่อเกิดเหตุการณ์นั้น ๆ แบบสอบถามนี้มีจำนวน 30 ข้อ ในแต่ละข้อมี 3 ตัวเลือก ผู้ตอบจะต้องตอบทุกข้อ คำตอบนั้นเป็นตัวแทนของการได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย การได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน การได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย แต่ละคำตอบเป็นมาตราวัดแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) 5 ระดับ เมื่อแยกคำตอบออกมาแล้วจะได้คำตอบฉบับละ 30 ข้อ ซึ่งแบบสอบถามการได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมีค่าอำนาจจำแนก (t) อยู่ระหว่าง 3.18 ถึง 9.90 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .93 แบบสอบถามการได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันมีค่าอำนาจจำแนก (t) อยู่ระหว่าง 2.37 ถึง 6.91 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .86 แบบสอบถามการได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย มีค่าอำนาจจำแนก (t) อยู่ระหว่าง 2.74 ถึง 9.98 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .94

ลักษณะของแบบสอบถาม

ลักษณะแบบสอบถามแต่ละฉบับมีลักษณะดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบสอบถามความสำเร็จทางวิชาการ จำนวน 30 ข้อ ดังตัวอย่าง

ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
(0) ข้าพเจ้าพอใจผลการเรียนที่ผ่านมา		
(00) ข้าพเจ้าไม่เคยสอบตก		

วิธีการตรวจให้คะแนน

ถ้านักเรียนกาเครื่องหมาย / ลงในช่อง "ใช่" ของกระดาษคำตอบให้ 1 คะแนน
 "ไม่ใช่" ให้ 0 คะแนน

ฉบับที่ 2 แบบสอบถามความสำเร็จทางกิจกรรม มีจำนวน 30 ข้อ ดังตัวอย่าง

ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
(0) ใคร ๆ ชื่นชมและสนใจงานฝีมือของข้าพเจ้า		
(00) เพื่อน ๆ ชื่นชมและยินดีที่ข้าพเจ้าได้เข้าร่วมกลุ่มในการทำกิจกรรม		

วิธีการตรวจให้คะแนน

ถ้านักเรียนกาเครื่องหมาย / ลงในช่อง "ใช่" ของกระดาษคำตอบให้ 1 คะแนน
 "ไม่ใช่" ให้ 0 คะแนน

ฉบับที่ 3 แบบสอบถามการได้รับการยอมรับ มีจำนวน 30 ข้อ ดังตัวอย่าง

ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
(0) เมื่อเพื่อน ๆ มีปัญหาเขาจะมาปรึกษาข้าพเจ้า		
(00) เพื่อน ๆ เสนอชื่อให้ข้าพเจ้าออกไปร่วมกิจกรรมเสมอ		

วิธีการตรวจให้คะแนน

ถ้านักเรียนกาเครื่องหมาย / ลงในช่อง "ใช่" ของกระดาษคำตอบให้ 1 คะแนน
 "ไม่ใช่" ให้ 0 คะแนน

ฉบับที่ 4 แบบสอบถามการมีอำนาจหรืออิทธิพล มีจำนวน 30 ข้อ ดังตัวอย่าง

ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
(0) เพื่อน ๆ ชอบทำตามอย่างข้าพเจ้า		
(00) ข้าพเจ้าพูดโน้มน้าวจิตใจเพื่อน ๆ ได้		

วิธีการตรวจให้คะแนน

ถ้านักเรียนกาเครื่องหมาย / ลงในช่อง "ใช่" ของกระดาษคำตอบให้ 1 คะแนน
"ไม่ใช่" ให้ 0 คะแนน

ฉบับที่ 5 แบบสอบถามการได้รับการอบรมเลี้ยงดู (มะลิ อุดมภาพ. 2538)

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามการได้รับการอบรมเลี้ยงดูประกอบด้วยข้อคำถามเป็นแบบสถานการณ์
ซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับการปฏิบัติของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ที่ปฏิบัติต่อนักเรียนเป็นประจำ
2. ให้นักเรียนอ่านข้อคำถาม แล้วตอบคำถามทุกข้อของตัวเลือก ซึ่งคำตอบแต่ละข้อ
เป็นตัวแทนของการได้รับการอบรมเลี้ยงดู
3. วิธีทำให้นักเรียนกาเครื่องหมาย / ในช่องหมายเลข 0 - 4 ถ้านักเรียนพิจารณา
คำตอบและเห็นว่าคำตอบนั้นเป็นจริงที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองปฏิบัติต่อนักเรียน โดยที่ตัวเลข
แต่ละตัวมีความหมาย ดังนี้
 - 4 หมายถึง นักเรียนพิจารณาและเห็นว่าคำตอบนั้นบิดามารดาหรือผู้ปกครอง
ปฏิบัติต่อนักเรียนบ่อยมาก
 - 3 หมายถึง นักเรียนพิจารณาและเห็นว่าคำตอบนั้นบิดามารดาหรือผู้ปกครอง
ปฏิบัติต่อนักเรียนบ่อย
 - 2 หมายถึง นักเรียนพิจารณาและเห็นว่าคำตอบนั้นบิดามารดาหรือผู้ปกครอง
ปฏิบัติต่อนักเรียนปานกลาง
 - 1 หมายถึง นักเรียนพิจารณาและเห็นว่าคำตอบนั้นบิดามารดาหรือผู้ปกครอง
ปฏิบัติต่อนักเรียนน้อย
 - 0 หมายถึง นักเรียนพิจารณาและเห็นว่าคำตอบนั้นบิดามารดาหรือผู้ปกครอง
ปฏิบัติต่อนักเรียนน้อยที่สุด

หมายเหตุ

บิดามารดาหรือผู้ปกครอง หมายถึง ผู้ที่ให้การอบรมเลี้ยงดูนักเรียนมาเป็นเวลานานกว่า
ผู้อื่น อาจารย์ พ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย ลุง ป้า น้า อา หรือบุคคลอื่นก็ได้

ข้อความ	มากที่สุด 4	มาก 3	ปานกลาง 2	น้อย 1	น้อยที่สุด 0
- เพื่อนสนิทของนักเรียนมีปัญหาเดือดร้อนทุกข์ใจ และนักเรียน ได้นำมาเล่าให้ผู้ปกครองฟัง ผู้ปกครองท่านจะทำอย่างไร					
ก. ช่วยให้คำปรึกษา..... (ปรึกษาพี่โต)					
ข. ห้ามไม่ให้นักเรียนไปก้าวก่ายเรื่องราวเพื่อน..... (เข้มงวดกวดขัน)					
ค. รับฟังแล้วพริกหน้าไม่สนใจที่จะฟังปัญหา..... (ปล่อยปละละเลย)					

วิธีการตรวจให้คะแนน

ถ้านักเรียนกาเครื่องหมาย / ลงในช่อง "มากที่สุด" ให้ 4 คะแนน "มาก"
ให้ 3 คะแนน "ปานกลาง" ให้ 2 คะแนน "น้อย" ให้ 1 คะแนน "น้อยที่สุด" ให้ 0 คะแนน

ฉบับที่ 6 แบบสอบถามวัดบุคลิกภาพการแสดงตัว เป็นแบบสอบถามที่มีข้อความเกี่ยวกับพฤติกรรมตามที่ถามไว้ จำนวน 30 ข้อ ดังตัวอย่าง

ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
(0) ข้าพเจ้ามักมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม		
(00) ข้าพเจ้าชอบแสวงหาเพื่อนใหม่อยู่เสมอ		

วิธีการตรวจให้คะแนน

ถ้านักเรียนกาเครื่องหมาย / ลงในช่อง "ใช่" ของกระดาษคำตอบให้ 1 คะแนน

"ไม่ใช่" ให้ 0 คะแนน

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทุกคนทำแบบสอบถามทั้ง 6 ฉบับ โดยแบ่งการสอบเป็น 2 ช่วง ช่วงละ 3 ฉบับ ใช้เวลาช่วงละ 1.30 ชั่วโมง

วิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ติดต่อผู้บริหารโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ขออนุญาตผู้บริหารโรงเรียน และนัดหมาย วัน เวลา เพื่อนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูล
2. เตรียมแบบสอบถามให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่จะเก็บข้อมูลในแต่ละครั้ง วางแผนการเก็บข้อมูล รวมทั้งหาผู้ช่วยในการดำเนินการเก็บข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยได้ชี้แจงการปฏิบัติในการดำเนินการเก็บข้อมูลจนเข้าใจเป็นอย่างดี
3. อธิบายให้นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างเข้าใจวัตถุประสงค์ และผลประโยชน์ที่จะได้รับในการทำแบบสอบถาม

4. อธิบายให้นักเรียนเข้าใจวิธีการทำแบบสอบถาม ก่อนที่จะให้นักเรียนเริ่มต้น

ลงมือทำ

5. นำผลมาตรวจให้คะแนนและวิเคราะห์หาค่าสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

ขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย

1. ตรวจให้คะแนนของแบบสอบถามแต่ละฉบับตามเกณฑ์การตรวจให้คะแนนที่ตั้งไว้
2. หาค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจายของ

คะแนนจากแบบสอบถามแต่ละฉบับรวม 6 ฉบับ

3. หาค่าสหสัมพันธ์และทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
4. หาค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ และการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ
5. หาค่าน้ำหนักความสำคัญ (Beta Weight) ของแบบสอบถามและทดสอบนัยสำคัญ

ทางสถิติ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)
2. ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)
3. ค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจาย (C.V)
4. ค่าสถิติในการหาคุณภาพของแบบสอบถาม ได้แก่

1. ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อสอบรายข้อโดยใช้หาค่าสหสัมพันธ์แบบพอยท์ ไบซีเรียล (Point Biserial Correlation) (ล้วน สาขาสศ และ อังคณา สาขาสศ. 2536 : 181),

$$r_{p-bis} = \frac{\bar{X}_o - \bar{X}_c}{S_o} \sqrt{pq}$$

เมื่อ	$r_{p.b.i.}$	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
	$\bar{X}_p$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ทำข้อนั้นถูก
	$\bar{X}_c$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ทำข้อนั้นผิด
	S_c	แทน	คะแนนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบทดสอบฉบับนั้น
	p	แทน	สัดส่วนของคนที่ทำข้อนั้นได้
	q	แทน	สัดส่วนของคนที่ทำข้อนั้นไม่ได้ หรือ $1 - p$

4.2. ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแต่ละฉบับ โดยใช้สูตร คูเดอร์-ริชาร์ดสัน

สูตร 20 (KR - 20) (ลิวน สารยศ และอังคณา สารยศ. 2536 : 168)

$$r_{kk} = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum p_i q_i}{S_c^2} \right]$$

เมื่อ	r_{kk}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	k	แทน	จำนวนข้อของแบบทดสอบ
	p	แทน	สัดส่วนของผู้ที่ทำถูกในข้อนั้น ๆ
	q	แทน	สัดส่วนของผู้ที่ทำผิดในข้อนั้น ๆ
	S_c^2	แทน	ความแปรปรวนของแบบทดสอบ

4.3 ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) หาโดยวิธี

Known Group Technique ในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยใช้ t - test (ชูศรี วงศ์รัตนะ.

2525 : 119)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง
	$\bar{X}_1$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่มีบุคลิกภาพการแสดงตัวสูง
	$\bar{X}_2$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่มีบุคลิกภาพการแสดงตัวต่ำ
	n_1	แทน	จำนวนนักเรียนของกลุ่มที่มีบุคลิกภาพการแสดงตัวสูง
	n_2	แทน	จำนวนนักเรียนของกลุ่มที่มีบุคลิกภาพการแสดงตัวต่ำ
	S_1^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มที่มีบุคลิกภาพการแสดงตัวสูง
	S_2^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มที่มีบุคลิกภาพการแสดงตัวต่ำ

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

5.1 ทหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) โดยใช้

สูตรของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

(ฉันทน์ ศาสยศ และอังคณา ศาสยศ. 2536 : 170)

$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ	r_{xy}	แทน	สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนตัวแปร X กับตัวแปร Y
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนน X
	$\sum Y$	แทน	ผลรวมของคะแนน Y
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของ X แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum Y^2$	แทน	ผลรวมของ Y แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum XY$	แทน	ผลรวมของผลคูณ X กับ Y ทุกคู่
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

5.2 ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยใช้ t-test

(คู่มือ วรรค์รัตนะ. 2530 : 325)

$$t = r \sqrt{\frac{N - 2}{1 - r^2}}$$

เมื่อ t แทน ค่าจากการแจกแจงแบบที

r^2 แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

N แทน จำนวนข้อมูลหรือจำนวนคน

5.3 หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) โดยใช้สูตร (Kerlinger and

Pedhazur. 1973 : 75)

$$R^2_{y \cdot 1, 2, 3 \dots n} = \beta_1 r_{x_1 y}$$

เมื่อ $R^2_{y \cdot 1, 2, 3 \dots n}$ แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่าง

ตัวอิสระตัวที่ i ถึง n กับตัวแปรตาม (Y)

β_1 แทน ค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรอิสระ

ตัวที่ i ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$r_{x_1 y}$ แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

อิสระ (X_1) กับตัวแปรตาม (Y)

5.4 ทดสอบนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ โดยใช้สูตร (Kerlinger

and Pedhazur. 1973 : 63)

$$F = \frac{R^2 / k}{1 - R^2 / N - k - 1}$$

เมื่อ F แทน ค่าการแจกแจงแบบเอฟ (F - Distribution)

R^2 แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

k แทน จำนวนตัวแปรอิสระ

$$df_1 = k$$

$$df_2 = N - k - 1$$

5.5 หาค่าน้ำหนักความสำคัญในรูปคะแนนดิบ โดยใช้สูตร (Kerlinger and Pedhazur. 1977 : 61)

$$b_i = \rho_i \frac{S_N}{S_i}$$

เมื่อ b_i แทน ค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรอิสระตัวที่ i

ρ_i แทน ค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรอิสระตัวที่ i ในรูปคะแนนมาตรฐาน

S_i แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากตัวแปรอิสระตัวที่ i

S_N แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากตัวแปรตาม

5.6 ทดสอบนัยสำคัญของค่าน้ำหนักความสำคัญ (Beta - Weight) โดยใช้

t-test (Kerlinger and Pedhazur. 1973 : 119)

$$t_i = b_i / SE_{b_i} ; \quad df = N - K - 1$$

- เมื่อ t_i แทน ค่าการแจกแจงแบบทีของค่าน้ำหนักความสำคัญตัวที่ i
- b_i แทน ค่าน้ำหนักความสำคัญตัวที่ i ในรูปคะแนนดิบ
- SE_{b_i} แทน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของค่าน้ำหนักของความสำคัญ
- N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
- K แทน จำนวนแบบทดสอบ

5.7 คัดเลือกตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุดระหว่างตัวพยากรณ์ทั้งหลายโดยใช้วิธี

Stepwise Multiple Regression

ในการวิจัยครั้งนี้ การคำนวณค่าสถิติ ใช้โปรแกรม SPSS/(Statisticals
Package for the Social Science) (SPSS inc. 1985 : 165-171)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้เสนอ
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
k	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
$\bar{x}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
CV	แทน	สัมประสิทธิ์ของการกระจาย
t	แทน	ค่าสถิติในการแจกแจงแบบ t (t - distribution)
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ
x_1	แทน	ความสำเร็จทางวิชาการ
x_2	แทน	ความสำเร็จทางกิจกรรม
x_3	แทน	การได้รับการยอมรับ
x_4	แทน	การมีอำนาจหรืออิทธิพล
x_5	แทน	การได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย
x_6	แทน	การได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน
x_7	แทน	การได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย
y	แทน	บุคลิกภาพการแสดงตัว
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์หุคูณ
R^2	แทน	ความแปรปรวนของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์หุคูณ
F	แทน	ค่าสถิติการแจกแจงแบบ F (F - distribution)
b	แทน	น้ำหนักความสำคัญในรูปคะแนนดิบ (Score Weight)
β	แทน	น้ำหนักความสำคัญในรูปคะแนนมาตรฐาน (Beta Weight)
SE_b	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของน้ำหนักความสำคัญในรูปคะแนนดิบ
SE_{β}	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอเป็นลำดับขั้นดังนี้

1. ค่าสถิติของปัจจัยแต่ละด้านกับบุคลิกภาพการแสดงตัว ของนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 3

2. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในและสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์หุคูณระหว่างปัจจัยบางประการกับบุคลิกภาพการแสดงตัว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

3. ค่าน้ำหนักความสำคัญและความสัมพันธ์ของปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อบุคลิกภาพการแสดงตัว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลความตามแผนการวิจัยที่ได้กำหนดไว้แล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ได้ผลดังนี้

1. ค่าสถิติของปัจจัยแต่ละด้านและบุคลิกภาพการแสดงตัว ซึ่งผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 2

ตาราง 2 ค่าสถิติของปัจจัยแต่ละด้านและบุคลิกภาพการแสดงตัว

ปัจจัยแต่ละด้าน	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S	CV
ความสำเร็จทางวิชาการ (x_1)	30	13.7875	5.2077	37.77
ความสำเร็จทางกิจกรรม (x_2)	30	10.4458	5.3254	50.98
การได้รับการยอมรับ (x_3)	30	16.3333	5.9280	36.29
การมีอำนาจหรืออิทธิพล (x_4)	30	11.9813	6.0251	50.28
การได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบ ประชาธิปไตย (x_5)	30	73.1938	17.4035	23.77
การได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบ เข้มงวดกวดขัน (x_6)	30	60.5188	14.5249	24.00
การได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบ ปล่อยปละละเลย (x_7)	30	30.5146	16.9187	55.44
บุคลิกภาพการแสดงตัว (y)	30	18.1479	4.6120	25.41

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยของความสำเร็จทางวิชาการ (x_1) ความสำเร็จทางกิจกรรม (x_2) การได้รับการยอมรับ (x_3) และการมีอำนาจหรืออิทธิพล (x_4) มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 10.4458 ถึง 16.3333 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน โดยการได้รับการยอมรับ (x_3) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และความสำเร็จทางกิจกรรม (x_2) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ส่วนการได้รับการอบรมเลี้ยงดูมีค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 30.5146 ถึง 73.1938 จากคะแนนเต็ม 120 คะแนน ซึ่งการได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (x_5) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และการได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย (x_7) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด สำหรับบุคลิกภาพการแสดงตัว (y) มีค่าเฉลี่ย 18.1479 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน

ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสำเร็จทางวิชาการ (X_1) ความสำเร็จทางกิจกรรม (X_2) การได้รับการยอมรับ (X_3) การมีอำนาจหรืออิทธิพล (X_4) มีค่าตั้งแต่ 5.2077 ถึง 6.0251 โดยปัจจัยที่มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงสุดคือการมีอำนาจหรืออิทธิพล (X_4) และความสำเร็จทางวิชาการมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำสุด ส่วนการได้รับการยอมรับมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานตั้งแต่ 14.5249 ถึง 17.4035 โดยการได้รับการยอมรับมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำสุด และการได้รับการยอมรับมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงที่สุด และค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของปัจจัยปโตส (X_5) มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงที่สุด และค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของปัจจัยปโตส (X_5) มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำสุด ส่วนบุคลิกภาพการแสดงตัว (y) มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.6120

เมื่อเปรียบเทียบค่าสัมประสิทธิ์การกระจายพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าระหว่าง 23.77 ถึง 55.44 โดยการได้รับการยอมรับมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำสุด และค่าสัมประสิทธิ์การกระจายสูงที่สุด และการได้รับการยอมรับมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำสุด และค่าสัมประสิทธิ์การกระจายต่ำสุด

2. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับบุคลิกภาพการแสดงตัว ซึ่งผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 3

ตาราง 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายใน และค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณระหว่างปัจจัยบางประการ กับบุคลิกภาพการแสดงตัว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ปัจจัย	x_1	x_2	x_3	x_4	x_5	x_6	x_7	y
x_1	1.0000	.6543**	.5873**	.5582**	.2696**	.1437**	-.1474**	.4175**
x_2		1.0000	.5736**	.6305**	.2526**	.2309**	-.0709	.4504**
x_3			1.0000	.6537**	.2325**	.1520**	-.1814**	.4036**
x_4				1.0000	.2731**	.1717**	-.0927*	.5351**
x_5					1.0000	.6514**	-.4063**	.1365**
x_6						1.0000	-.0615	.0473
x_7							1.0000	-.0738

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เกือบทุกคู่ ยกเว้นการมีอำนาจหรืออิทธิพล (x_4) กับการได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย (x_7) ที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความสำเร็จทางกิจกรรม (x_2) กับการได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย (x_7) และการได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน (x_6) กับการได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย (x_7) ที่มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพการแสดงตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คือความสำเร็จทางวิชาการ (X_1) ความสำเร็จทางกิจกรรม (X_2) การได้รับการยอมรับ (X_3) การมีอำนาจหรืออิทธิพล (X_4) การได้รับการยอมรับเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (X_5) และพบว่า การได้รับการยอมรับเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน (X_6) การได้รับการยอมรับเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย (X_7) มีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพการแสดงตัวอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กันส่วนมากจะมีความสัมพันธ์กันทางบวก ยกเว้นการได้รับการยอมรับเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย (X_7) ความสำเร็จทางวิชาการ (X_1) การได้รับการยอมรับ (X_3) และการได้รับการยอมรับเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (X_5) มีความสัมพันธ์กันในทางลบ

ตาราง 4 ความสัมพันธ์ของปัจจัยบางประการกับบุคลิกภาพการแสดงตัว ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

A. Regression Line

Source of Variation	df	SS	MS	F
Regression	7	3256.8820	465.2689	31.6820 **
Residual	472	6931.6160	14.6856	

$$R = .5653$$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 แสดงว่าปัจจัยบางประการกับบุคลิกภาพการแสดงตัวมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.5653 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. คำนวณน้ำหนักความสำคัญและความสัมพันธ์ของปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อบุคลิกภาพการแสดงตัว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการหาคำนวณน้ำหนักความสำคัญ (Beta Weight) และหาความสัมพันธ์ด้วยวิธี Stepwise Regression โดยการเลือกตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์สูงที่สุดกับตัวแปรตาม เข้าในการวิเคราะห์เป็นอันดับแรก แล้วเลือกตัวแปรอิสระที่มีค่าสหสัมพันธ์

บางส่วน (Partial Correlation) สูงสุดของตัวแปรอิสระที่เหลือเพิ่มเข้าที่ละตัวตามลำดับ
จากนั้นทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บุคคลที่เพิ่มตัวแปรอิสระแล้ว
โดยการทดสอบค่า F (F-test) ดังแสดงในตาราง 5-12

ตาราง 5 น้าหนักความสำคัญของปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อคุณภาพการแสดงตัว
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ปัจจัย	b	β	SE _b	t
ความสำเร็จทางวิชาการ (X_1)	.0949	.1249	.0108	.2948 *
ความสำเร็จทางกิจกรรม (X_2)	.1249	.1442	.0491	2.5450 *
การได้รับการยอมรับ (X_3)	.0108	.0139	.0426	.2530
การมีอำนาจหรืออิทธิพล (X_4)	.2948	.3851	.0429	6.8779 **
การได้รับการอบรมเลี้ยงดู แบบประชาธิปไตย (X_5)	.0019	.0071	.0156	.1183
การได้รับการอบรมเลี้ยงดู แบบเข้มงวดกวดขัน (X_6)	-.0238	-.0750	.0168	1.4153
การได้รับการอบรมเลี้ยงดู แบบปล่อยปละละเลย (X_7)	-.0031	-.0112	.0120	.2550

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 ผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าน้าหนักความสำคัญของปัจจัยบางประการ
ในรูปคะแนนดิบ (b) มีค่าอยู่ระหว่าง -.0238 ถึง .2948 และในรูปคะแนนมาตรฐาน (β)

มีค่าอยู่ระหว่าง $-.0750$ ถึง $.1442$ โดยน้ำหนักความสำคัญของการมีอำนาจหรืออิทธิพล (X_4) ส่งผลต่อบุคลิกภาพการแสดงตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$ ส่วนน้ำหนักความสำคัญความสำเร็จทางวิชาการ (X_1) ความสำเร็จทางกิจกรรม (X_2) ส่งผลต่อบุคลิกภาพการแสดงตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ ส่วนน้ำหนักความสำคัญของการได้รับการยอมรับ (X_3) การได้รับการยอมรับเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (X_5) การได้รับการยอมรับเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน (X_6) การได้รับการยอมรับเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย (X_7) ส่งผลต่อบุคลิกภาพการแสดงตัวอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 6 ความสัมพันธ์การมีอำนาจหรืออิทธิพล (X_4) ที่ส่งผลกับบุคลิกภาพการแสดงตัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

Source of Variation	df	SS	MS	F
Regression	1	2917.2520	2917.2520	191.7755 **
Residual	478	7271.2459	15.2118	

$$R = .5546$$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$

จากตาราง 6 ตัวแปรอิสระที่ถูกเลือกเข้าอันดับแรกคือ การมีอำนาจหรืออิทธิพล (X_4) พบว่าส่งผลต่อบุคลิกภาพการแสดงตัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$

ตาราง 7 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วน

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วน		
$r_{y1.4}$		.1695
$r_{y2.4}$		.1724
$r_{y3.4}$		.0842
$r_{y5.4}$		-.0118
$r_{y6.4}$		-.0536
$r_{y7.4}$		-.0287

จากตาราง 7 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์บางส่วนพบว่า ความสำเร็จทางกิจกรรม (X_2) มีค่าสูงสุด

ตาราง 8 ความสัมพันธ์การมีอำนาจหรืออิทธิพล (X_4) ความสำเร็จทางกิจกรรม (X_2) ที่ส่งผลต่อคุณภาพการแสดงตัว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

Source of Variation	df	SS	MS	F
Regression	2	3133.3961	1566.69	105.9255 **
Residual	477	7055.1019	14.79	

$R = .5564$ ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 8 ตัวแปรอิสระที่ถูกเลือกเข้าอันดับที่ 2 คือ ความสำเร็จทางกิจกรรม(X_2) พบว่าส่งผลต่อคุณภาพการแสดงตัว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 9 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วน

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วน	
$r_{y1.42}$	.1018
$r_{y3.42}$	.0389
$r_{y5.42}$	-.0310
$r_{y6.42}$	-.0836
$r_{y7.42}$	-.0263

จากตาราง 9 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์บางส่วนพบว่า ความสำเร็จทางวิชาการ(X_1) มีค่าสูงสุด

ตาราง 10 ความสัมพันธ์การมีอำนาจหรืออิทธิพล (X_4) ความสำเร็จทางกิจกรรม (X_2)
 ความสำเร็จทางวิชาการ (X_1) ที่ส่งผลต่อบุคลิกภาพการแสดงตัว ของนักเรียนชั้น
 มัธยมศึกษาปีที่ 3

Source of Variation	df	SS	MS	F
Regression	3	3206.5140	1068.8380	72.8685 **
Residual	476	6981.9840	14.6680	

R = .5610 ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 10 ตัวแปรอิสระที่ถูกเลือกเข้าอันดับที่ 3 คือ ความสำเร็จทางวิชาการ (X_1)
 พบว่าส่งผลต่อบุคลิกภาพการแสดงตัว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
 ระดับ.01

ตาราง 11 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วน

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วน	
$r_{x3.421}$	.0124
$r_{x5.421}$	-.0426
$r_{x6.421}$	-.0821
$r_{x7.421}$	-.0118

จากตาราง 11 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์บางส่วนพบว่า การได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวาดขัน (X_0) มีค่าสูงสุด

ตาราง 12 ความสัมพันธ์การมีอำนาจหรืออิทธิพล (X_4) ความสำเร็จทางกิจกรรม (X_2) ความสำเร็จทางวิชาการ (X_1) การได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวาดขัน (X_0) ที่ส่งผลต่อบุคลิกภาพการแสดงตัว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

Source of Variation	df	SS	MS	F
Regression	4	189.9254	47.4813	2.2557
Residual	475	9998.5725	21.0496	

จากตาราง 12 ตัวแปรอิสระที่ถูกเลือกเข้าอันดับที่ 4 คือ การได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวาดขัน (X_0) พบว่าส่งผลต่อบุคลิกภาพอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ พบว่าปัจจัยการมีอำนาจหรืออิทธิพล (X_4) ความสำเร็จทางกิจกรรม (X_2) และความสำเร็จทางวิชาการ (X_1) กับบุคลิกภาพการแสดงตัวมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ .5610 หรือประมาณ 31.47 %

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับบุคลิกภาพการแสดงตัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อศึกษาน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อบุคลิกภาพการแสดงตัว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2538 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 480 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. แบบสอบถามความสำเร็จทางวิชาการ	จำนวน 30 ข้อ
2. แบบสอบถามความสำเร็จทางกิจกรรม	จำนวน 30 ข้อ
3. แบบสอบถามการได้รับการยอมรับ	จำนวน 30 ข้อ

4. แบบสอบถามการมีอำนาจหรืออิทธิพล	จำนวน 30 ข้อ
5. แบบสอบถามการได้รับการอบรมเลี้ยงดู	จำนวน 30 ข้อ
6. แบบสอบถามบุคลิกภาพการแสดงตัว	จำนวน 30 ข้อ

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์นั้น ผู้วิจัยได้ดำเนินงานเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ติดต่อผู้บริหารโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ขออนุญาตผู้บริหารโรงเรียนและนัดหมายวัน เวลา เพื่อนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูล
2. เตรียมแบบสอบถามให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่จะเก็บข้อมูลในแต่ละครั้ง
วางแผนการเก็บข้อมูลรวมทั้งหาผู้ช่วยในการดำเนินการเก็บข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยได้ชี้แจงการปฏิบัติในการดำเนินการเก็บข้อมูลจนเป็นที่เข้าใจอย่างดี
3. อธิบายให้นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างเข้าใจวัตถุประสงค์และผลประโยชน์ที่จะได้รับในการทำแบบสอบถาม
4. อธิบายให้นักเรียนเข้าใจวิธีการทำแบบสอบถาม ก่อนที่จะให้นักเรียนเริ่มต้นทำ
5. ให้นักเรียนทำแบบสอบถาม แล้วนำผลมาวิเคราะห์หาค่าสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากนำเครื่องมือที่ใช้การศึกษาค้นคว้า ไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง และนำมาตรวจให้คะแนนแล้วนำคะแนนที่ได้มาทำการวิเคราะห์ดังนี้

1. หาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจายของคะแนนจากแบบสอบถามแต่ละฉบับรวม 6 ฉบับ
2. หาค่าสหสัมพันธ์และทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
3. หาค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ และทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ

4. หาค่าน้ำหนักความสำคัญ (Beta Weight) ของแบบสอบถามและทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ค่าสถิติของปัจจัยบางประการกับบุคลิกภาพการแสดงตัว

1. คะแนนเฉลี่ยความสำเร็จทางวิชาการ ความสำเร็จทางกิจกรรมการได้รับยอมรับ และการมีอำนาจหรืออิทธิพลมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 10.4458 ถึง 16.3333 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน โดยคะแนนเฉลี่ยของการได้รับการยอมรับมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และคะแนนเฉลี่ยของความสำเร็จทางกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ส่วนการได้รับการยอมรับมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 30.5146 ถึง 73.1938 จากคะแนนเต็ม 120 คะแนน โดยคะแนนเฉลี่ยการได้รับการยอมรับมีค่าเฉลี่ยสูงสุดและคะแนนเฉลี่ยของการได้รับการยอมรับมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด สำหรับบุคลิกภาพการแสดงตัวมีค่าเฉลี่ย 18.1479 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสำเร็จทางวิชาการ ความสำเร็จทางกิจกรรม การได้รับยอมรับ และการมีอำนาจหรืออิทธิพล มีค่าตั้งแต่ 5.2077 ถึง 6.0251 โดยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการมีอำนาจหรืออิทธิพลมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงสุด และความสำเร็จทางวิชาการมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำสุด สำหรับการได้รับการยอมรับมีค่าตั้งแต่ 14.5249 ถึง 17.4035 การได้รับการยอมรับมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงสุด การได้รับการยอมรับมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำสุด และบุคลิกภาพการแสดงตัวมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.6120

ค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของแบบสอบถามทุกฉบับ มีค่าอยู่ระหว่าง 23.77 ถึง 55.44 โดยการได้รับการยอมรับมีค่าสูงสุด และการได้รับการยอมรับมีค่าต่ำสุด

2. สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทุกคู่ของปัจจัยบางประการกับบุคลิกภาพการแสดงตัว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2.1 ค่าสัมประสิทธิ์ภายในระหว่างปัจจัยบางประการ พบว่ามีค่าอยู่ระหว่าง -0.0615 ถึง $.6543$ ซึ่งมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$ ยกเว้น ปัจจัย การมีอำนาจหรืออิทธิพลกับการได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ ส่วนความสำเร็จทางกิจกรรมกับการได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย การได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันกับการได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย การได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันกับบุคลิกภาพการแสดงตัวและการได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยกับบุคลิกภาพการแสดงตัวมีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับบุคลิกภาพการแสดงตัว มีค่าอยู่ระหว่าง -0.0738 ถึง $.5351$ ซึ่งการได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน และการได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย มีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพการแสดงตัว อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนปัจจัยด้านอื่น ๆ มีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพการแสดงตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$

3. ปัจจัยบางประการกับบุคลิกภาพการแสดงตัว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$ ได้แก่ การมีอำนาจหรืออิทธิพล ความสำเร็จทางกิจกรรม และความสำเร็จทางวิชาการ ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ $.5610$ หรือประมาณ 31.47%

อภิปรายผล

จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ปัจจัยบางประการกับบุคลิกภาพการแสดงตัว มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ที่สอดคล้องกับการศึกษาของ ริดดิ้ง (Ridding. 1966:397-398) รัชตัน (รุ่งทิพย์ อ้นทับ.2535:21;อ้างอิงมาจาก Rushton.1966:178-183) และอุไร สิงห์โต (2521:185) ที่ว่าความสำเร็จทางวิชาการ ซึ่งประเินมาจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพการแสดงตัว

2. เมื่อศึกษาว่ามีปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อบุคลิกภาพการแสดงตัว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่าการมีอำนาจหรืออิทธิพล ความสำเร็จทางวิชาการ และความสำเร็จทางกิจกรรม ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 และสอดคล้องกับการศึกษาของ ชาลด์ (Child. 1964:187-190) เซเวจ (Savage.1963:91-98) พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนส่งผลต่อบุคลิกภาพการแสดงตัว วันเพ็ญ อาชุกร (2512:102) พบว่าบุคคลที่มีลักษณะเป็นผู้นำจะเป็นคนที่กล้าแสดงตัว และจากการศึกษาของ มัญฉวี บุณนาค (2514:27) ผู้ที่มีพฤติกรรมการแสดงตัวเป็นผู้ที่ชอบทำกิจกรรม แต่อย่างไรก็ตามเมื่อนำปัจจัยทั้งสามประการที่ส่งผลต่อบุคลิกภาพการแสดงตัว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์หาค่าได้เท่ากับ .5610 หรือประมาณ 31.47 % จะเห็นว่าเปอร์เซ็นต์ของตัวแปรอิสระที่ส่งผลต่อตัวแปรตามค่อนข้างต่ำ ซึ่งอาจเนื่องจากตัวแปรอิสระแต่ละตัวมีความสัมพันธ์กันเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเกือบทุกคู่ และแบบทดสอบแต่ละฉบับไม่เป็นอิสระต่อกัน เป็นผลให้เปอร์เซ็นต์ของตัวแปรอิสระที่ส่งผลต่อตัวแปรตามมีค่าไม่สูงพอ (วิชิต หล่อจีระชูกุล.2524:131)

ข้อเสนอแนะ

1. ควรศึกษาเรื่องนี้โดยการใช้กลุ่มตัวอย่างในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือระดับอุดมศึกษา เพื่อให้ทราบว่าเมื่ออายุเพิ่มมากขึ้นปัจจัยบางประการที่ส่งผลในการศึกษาคั้งนี้จะมีต่อบุคลิกภาพการแสดงตัวเช่นเดิมหรือไม่
2. จุดอ่อนประการหนึ่งของการศึกษา ได้แก่ข้อกระทงที่ใช้ในแบบสอบถาม ซึ่งมีบางข้อที่วัดไม่ตรงกับตัวแปรอาจทำให้ผลของการศึกษาไม่ชัดเจนนัก

มรดกทางวัฒนธรรม

บรรณานุกรม

- กิตติศักดิ์ เชื้ออาษา. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมบางประการกับพฤติกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ปรินญานินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา.
- 1 กาญจนา ควรสุภา. ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว - เก็บตัว ความรู้สึกประทับใจ และคุณธรรมแห่งพลเมืองดี. ปรินญานินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2516. อัดสำเนา.
- 2 จีราพร โพธิ์สุวรรณ. ความสัมพันธ์ระหว่างปฏิบัติสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนในด้านการเรียนการสอนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัวของนักเรียน. ปรินญานินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519. อัดสำเนา.
- ฉวีวรรณ กินาวงศ์. การศึกษาเด็ก. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิชญโลก, 2526.
- 3 ชูชีพ อ่อนโคกสูง. ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพการแสดงตัว ความวิตกกังวล ความเชื่อมั่นในตนเองกับคุณธรรมแห่งพลเมืองดี. ปรินญานินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2516. อัดสำเนา.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 4. ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- 4 เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์. การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษา และจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520.
- พิมพ์มา ระเบียบดี. "การพัฒนาความภาคภูมิใจในตนเอง," วารสารศึกษาศาสตร์. ฉบับพิเศษ 12 มิถุนายน - กันยายน 2531.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจวบปัจจนิก. จริยธรรมของเยาวชนไทย ราชงานการวิจัย ฉบับที่ 21. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520.

เดโช สวานนท์. "บุคลิกภาพกับความสำเร็จในการทำงาน," วิทยาสาร. 22 - 23 ;
ตุลาคม 2508.

๕ เดโช สวานนท์. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2510. ^{๐๘}

๑๕ ค้อย ชุ่มสาธ. จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2508.

ก๊น แพรเพชร. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับความคิดสร้างสรรค์และความเกรงใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตการศึกษา 3. ปรินญานพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2517.
อึดสำเนา.

๖ ทศพร ประเสริฐสุข. คู่มือวิชาการศึกษา 3. จิตวิทยาการศึกษา. วิทยาลัยครูนครสวรรค์,
2508.

นิพนธ์ แจ้งเอี่ยม. การศึกษาศิลปะการแสดงตัว ความเชื่อมั่นในตนเอง และความภาคภูมิใจ
ในตนเองของนักเรียนชั้น ม.ศ. 3 ในกรุงเทพมหานคร และจังหวัดอุดรธานี.
ปรินญานพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2519. อึดสำเนา.

บงกช สุทธจิระ. การสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพการแสดงตัว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 1. ปรินญานพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2538. อึดสำเนา.

บังอร ภาภิรมย์ขวัญ. "บุคลิกภาพแห่งบุคคล," วิจัย 81. 1(1) : 41 - 53 ; พฤษภาคม
2524.

บุญลือ ทองอยู่. "บุคลิกภาพแห่งบุคคล," มิตรครู. 20(15) : 13 - 14 สิงหาคม 2521.

ประพันธ์ สุททาวาส. ความก้าวร้าวกับการอบรมเลี้ยงดู. ปรินญานพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519. อึดสำเนา.

ผ่องพรรณ เกิดนิทกข์. สุขภาพจิตเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : โครงการส่งเสริมการแต่งตำรา
ทบวงมหาวิทยาลัย, 2530.

ภิญโญ สาร. "เรื่องของคน," วารสารวิสามัน. 9 : 29 - 33 ; มิถุนายน 2515.

มลิวา สุวรรณมาลย์. ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบแสดงตัวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514.
อัดสำเนา.

มะลิ อุดมภาพ. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538. อัดสำเนา.

มัญรี บุณาค. การศึกษาเปรียบเทียบสังคมประกิดของบิดามารดากับบุคลิกภาพของเด็กในพระนคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514.
อัดสำเนา.

รังสรรค์ เพ็งชู. การฝึกพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักเรียนหญิงวัยรุ่น โดยวิธีจัดโครงการให้คำปรึกษาเชิงพฤติกรรม. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.

รัตนดี รอดภิรมย์. การศึกษาพฤติกรรมช่วยเหลือของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2524.

รุ่งทิพย์ อ้นทับ. การเปรียบเทียบพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวและเก็บตัว โดยการเสริมแรงแบบ ดี อาร์ เอช. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.

ล้วน สาขยศ. การสร้างเครื่องมือวัดผลที่ใช้ในการวิจัย. ภาควิชาวัดผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538.

_____. เอกสารประกอบการสอนวิชาการวัดบุคลิกภาพ. ภาควิชาวัดผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525.

ล้วน สาขยศ และอังคณา สาขยศ. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3.

กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, 2536.

วนิช สุวรัตน์. ความคาดหวังและผลงานภาคปฏิบัติของนักศึกษาที่มีบุคลิกภาพประเภทเก็บตัว และแสดงตัวในสภาพการทำงานเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคล. วิทยานิพนธ์ ค.ม.

กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517. อัดสำเนา.

วัชรีย์ ทวีพรมี. "บุคลิกภาพของครูแนะแนวที่พึงปรารถนาจากการจัดลำดับของนักเรียน,"

วารสารแนะแนว. 57 : 42 - 48 ; มิถุนายน - กรกฎาคม 2521.

1) วันเพ็ญ อาชุกการ. การศึกษาลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมที่แสดงออกถึงบุคลิกภาพ เก็บตัว แสดงตัวถึงการยอมรับตนเอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ในโรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :

วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2512. อัดสำเนา.

วิจิต หล่อจิระชัยกุล. เทคนิคการพยากรณ์เชิงสถิติ. กรุงเทพฯ : เรือนแก้วการพิมพ์,

2524.

ศรีเรือน แก้วกังวาล. จิตวิทยาพัฒนาการ. ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2518.

ศิริพร หลิมศิริวงศ์. ปัญหาทางครอบครัวที่เด็กต้องมาอยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง.

วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2511.

อัดสำเนา.

ศึกษา พาหะมาก. พัฒนาการทางสติปัญญาและการปรับตัวของนักเรียนในจังหวัดศรีสะเกษ.

วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,

2532. อัดสำเนา.

สงวน สุทธิเลิศอรุณ. ปรัชญา และคณธรรมสำหรับครู. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต, 2524.

สมพงษ์ ตีรพัฒน์. ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู ความเชื่อมั่นในตนเอง และความรู้สึก

รับผิดชอบ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร, 2517. อัดสำเนา.

สุกัญญา กุลอึ้ง. ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกและการอบรม

เลี้ยงดูตามรายงานของตนเอง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522. อัดสำเนา.

สุชา จันทรเฒ. จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2522.

8 สุรางค์ ไม้ตระกูล และคนอื่น ๆ. จิตวิทยา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สมาคม
การศึกษาแห่งประเทศไทย, 2509.

สุลินี อินสว่าง. ศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมของเด็กวัยรุ่นในสถานพินิจคุ้มครองเด็กกลาง
กับเด็กวัยรุ่นในโรงเรียน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร, 2516. อัดสำเนา.

สุโท เจริญสุข. จิตวิทยาการศึกษา. นครหลวงฯ : โรงพิมพ์อักษรบริการ, 2515.

โสภา ชูพิกุลชัย. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2521.

9 อัจฉรา เปรมเปื้องเวส. ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว - เก็บตัว ความเกรงใจ
และการพึ่งตนเอง. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร, 2517. อัดสำเนา.

อัจฉรา สุขารมณ และคนอื่น ๆ. การอบรมเลี้ยงดูกับพัฒนาการทางสติปัญญาด้านเหตุผลของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 รายงานการวิจัยฉบับที่ 31. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัย
พฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.

✓ อุดมศักดิ์ ศรีสงนาม. "บุคลิกภาพที่ผิดปกติ," ใน คู่มือจิตเวชศาสตร์. กรุงเทพฯ :
หจก.ภาพพิมพ์, 2528.

อุไร สิงห์โต. ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพการเก็บตัวและแบบแสดงตัวกับผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521.
อัดสำเนา.

เอนกกุล กรีนสง. จิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา. พิษณุโลก : ภาควิชาแนะแนวและ
จิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2521.

- Alfred, Adler. Social Interest. New York : Putman's Sons Inc., 1939.
- Allport, Gordon W.A. Pattern and Growth in Personality. Holt :
Rinehart and Winston, Inc., 1961.
- Ausubel, David P. Educational Psychology : A Cognitive View. New York :
Holt Rinehart and Winston, Inc., 1968.
- Baldwin A.L. "The Effect of Home Environment on Nursery," Child
Development. 20 : p.127 - 136, 1948.
- Baughman, E.Earl and Schlager Welsh, George. Personality : Behavioral
Science. Prentice - Hall, Inc., Englewood Cliffs : New Jersey
1962.
- Bradshaw, Pete. The Management of Self-Esteem. Prentice - Hall, Inc.,
Englewood Cliffs, 1981.
- Broadbent, D.E. Cited by Lynn. "Two Personality Related to Academic
Achievement," British Journal of Education. 29 : 214 ;
November, 1958.
- Bruno, Frank J. Adjustment and Personal Growth: Seven Pathway.
2nd ed. New York : John Wiley & Sons, 1983.
- Byrne, Donn. An Introduction to Personality. 3rd ed. New York :
Prentice - Hall Inc., 1966.
- Carrigan, William C. and Games W. Julliam. "Sex and Birth order
Difference in Conformity as a Function of Need Affiliation
Arousal," Journal of Personality and Social Psychology.
3 : 140 - 144 ; April, 1966.
- Cattell, Raymond B. Personality. New York : McGraw - Hill, 1950.

- Chaplin, William F. and Buckner E. Kathryn. "Self - Ratings of Personality A Naturalistic Comparision of Normative, Ipsative and Idicthetic Standards," in Journal of Personality. 3(56) : 509 - 530 ; September, 1988.
- Child, Denis, "The Relaionships between Introversion - Extraversion, Neuroticism and Performance in School Examination," The British Journal of Educational Psychology. 34 : 187 - 195 ; June, 1964.
- Desena, Pual A. "The Role of Consistency in Identifying Characteristics of Three levels of Achievement," The Personal and Guidance Journal. 43 : 145 - 149 ; October, 1964.
- Digman, John M. "Five Robust Trait Dimensions : Development, Stability and Utility," in Journal of Personality. Duke University. 2(57) : 195 - 214 ; June, 1989.
- Entwistle, N.J. and Shirley Cunnigham. "Neuroticism, and School Attainment - a Linear Relationship," British Journal of Educational Psychology. 38 : 123 - 132 ; April, 1968.
- Eysenck, H.J. "Personality in Primary School Children (part II)," The British Journal of Education Psychology. 39 : 1969.
- _____. The Structure of Haman Personality. London : Methuen & Co., Ltd., 1971.
- Eysenck, and D. Cookson. "Personality in Primary School Children," British Journal Psychology. 39 : 109 - 130 ; June, 1969.
- Gill, L.J., "Some Nonintellectual Correlates of Academic Achievement Among Mexican Secondary School Students," Journal of Educational Psychology. 53 : 144 - 149 ; March, 1962.

- Good, Carter V. Dictionary of Education. 3rd ed. New York : McGraw - Hill, 1973.
- Guilford, J.P. Personality. New York : McGraw - Hill Book Co., 1959.
- Guthrie Edwin Ray. Psychology a First Course in Human Behavior. New York : Harper, 1944.
- Hall, C.S. and Lindzey, Gardner. Theories of Personality. New York : Lahn Wiley and Son, Inc. 1957.
- Hallworth, H.J. "Personality Ratings of Adolescents, : A Study in a Comprehensive School," The British Journal of Educational Psychology. 34 : 171 - 177 ; June, 1964.
- Harris, Theodore L. and others. "Summary and Review of Investigations Relating," The Journal of Educational Research. 62(7) : 291 - 312 ; March, 1969.
- Hillgard E.R. Introduction to Psychology. New York : Harcourt Brace & World Inc., 1967.
- Hurlock, E.B. Adolescent Development. New York : McGraw - Hill Book Company, Inc., 1967.
- Jedefalk, Edyth J. "Entrepreneurs Described Using Measure of Personality," Dissertation Abstract International. 3647 - 3648 ; 1986.
- Jung, C.G. Psychological Types. London : Routledge's Kegan Paul Ltd. Broadway House, 1959.
- Kerlinger, F.N., and Pedhazur, E.J. Multiple Regression in Behavioral Research. New York : Holt, Rinehart, and Winston, 1973.

- Klien, Paul. "Extraversion, Neuroticism and Academics Performance Among Chanaian University Students," British Journal of Educational Psychology. 36 : 92 - 93 ; February, 1966.
- Lynn, R. "Two Personality Characteristics Releated to Academic Achievement," British Journal of Educational Psychology. 29 : 213 - 216 ; November, 1959.
- Lynn, R. and I.E. Gardon. "The Relation of Neuroticism and Extraversion to Intelligence and Educational Attainment," British Journal of Educational Psychology. 31 : 194 - 203 ; June, 1961.
- Miller, Norman and Geoffery Maruyana. "Ordinal Position and Peer Popularity," Journal of Personality and Social Psychology. 33 : 123 - 131 ; February, 1976.
- Mischel, Watter. Introduction to Personality. 2nd ed. New York : Holt Rinehart and Winston, 1967.
- Monroe, Walter S. Encyclopedia of Education Research. The Macmillian Co., New York : 1962
- Munn, Narman L., Fernald L. Dodge and Fernald Peter S. Introduction to Psychology. 2nd ed. Boston : Haughton Mifflin Compay, 1966.
- Neisser, Edith G. The Eldest Child. New York : Harper and Brothers, 1957.
- Radke, M.J. The Relation of Parental Authority to Children Behavior and Attitudes. University of Minnesota Press, 1946.

- Ridding, L.W. "An Investigation of Personality Measures Associated With Over and Under Achievement in English and Arithmetic," British Journal of Educational Psychology. 36 : 178 - 183 ; June, 1966.
- Rogers, Dorothy. Issues in Adolescent Psychology. New York : Meredith Corporation, 1972.
- Sampson, Edward E. and Francena T. Harrock. "An Examination of The Relationship Between Ordinal Position Personality and Conformity," Journal of Personality and Social Psychology. 5 : 398 - 407 ; April, 1967.
- Savage, R.D. "Personality Factors and Academic Attainment in Junior School Children," British Journal of Educational Psychology. 36 : 91 - 97 ; February, 1966.
- Sears, Robert R. Eleanor E. Maccoby and Harry Levin. Pattern of Child Rearing. New York : Row Peterson and Company, 1957.
- Shoban, E.J. "The Assessment of Parental Attitudes in Relation to Child Adjustment," Journal of Psychology. 19 : 148, 1950.
- Strom, Robert D. Psychology for the Classroom. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice - Hall Inc., 1969.
- Watley, Donovan J., "Personal Adjustment and Prediction of Academic Achievement," Journal of Applied Psychology. 49 : 20 - 23 ; 1965.

ကမ္ဘာပျက်

ตาราง 13 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม ความสำเร็จทางวิชาการ

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก
1	.2033	16	.3807
2	.3641	17	.2078
3	.2264	18	.4581
4	.2820	19	.3495
5	.3539	20	.3584
6	.2318	21	.2126
7	.5216	22	.3795
8	.3905	23	.3417
9	.2493	24	.4321
10	.4250	25	.3784
11	.2063	26	.2033
12	.2099	27	.3662
13	.4090	28	.3950
14	.3329	29	.2707
15	.3123	30	.3404

ตาราง 14 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถาม ความสำเร็จทางกิจกรรม

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก
1	.2853	16	.3438
2	.2277	17	.2527
3	.2669	18	.2681
4	.3570	19	.2638
5	.2280	20	.2298
6	.4286	21	.2491
7	.3724	22	.3100
8	.3729	23	.2702
9	.2707	24	.3020
10	.2784	25	.2097
11	.2881	26	.2576
12	.4619	27	.3856
13	.4244	28	.2027
14	.2098	29	.3668
15	.2757	30	.2601

ตาราง 15 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม การได้รับการยอมรับ

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก
1	.3834	16	.3582
2	.2825	17	.3253
3	.3247	18	.2614
4	.3026	19	.4020
5	.2822	20	.2312
6	.3098	21	.3027
7	.3945	22	.3766
8	.3029	23	.2827
9	.3532	24	.4715
10	.4144	25	.2760
11	.6206	26	.2899
12	.4295	27	.3665
13	.4718	28	.5418
14	.4372	29	.2924
15	.4035	30	.4166

ตาราง 16 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม การมีอำนาจหรืออิทธิพล

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก
1	.3643	16	.2757
2	.3282	17	.3205
3	.3419	18	.3358
4	.3654	19	.3323
5	.3227	20	.3787
6	.4340	21	.3109
7	.4387	22	.4028
8	.4149	23	.2834
9	.3545	24	.3687
10	.4457	25	.2738
11	.4046	26	.3636
12	.3153	27	.3482
13	.3190	28	.4073
14	.4489	29	.2762
15	.4028	30	.4001

ตาราง 17 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม บุคลิกภาพการแสดงตัว

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก
1	.3383	16	.2637
2	.3173	17	.2721
3	.3223	18	.3433
4	.3576	19	.2527
5	.3294	20	.3510
6	.2116	21	.3265
7	.2519	22	.2826
8	.2935	23	.2605
9	.2156	24	.3094
10	.3021	25	.3088
11	.3146	26	.3802
12	.2327	27	.3335
13	.2655	28	.2879
14	.4065	29	.2427
15	.3692	30	.2684

แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน

คำชี้แจง ให้ท่านเขียนชื่อ - นามสกุล นักเรียนที่รู้ดีว่ามีพฤติกรรมการแสดงตัวมากหรือน้อย
จำนวน 5 รายชื่อ โดยให้ท่านพิจารณาประเมินจากหลักเกณฑ์ในการหาผู้ที่มี
พฤติกรรมแสดงตัวด้านซ้ายมือ

เกณฑ์การพิจารณาเลือกนักเรียน ที่มีบุคลิภาพการแสดงตัว	รายชื่อนักเรียนที่มีลักษณะการแสดงตัว	
	มาก	น้อย
พฤติกรรมที่จะปฏิบัติคือ - ชอบสังคม เข้ากับผู้อื่นได้ง่าย - ชอบช่วยเหลือกิจกรรมต่าง ๆ - รื่นเริง สนุกสนาน ช่างพูด - ปรับตัวได้ถูกกาลเทศะ - ชอบทำตัวเด่น - ตั้งใจทำสิ่งใดแล้วไม่มีการลังเล - กล้าเผชิญกับเหตุการณ์ต่างๆ - กล้าคิด กล้าพูด กล้าทำ - ชอบแสวงหาประสบการณ์ใหม่ ๆ อากรู้ อสาเห็น - ชอบอิสระไม่ชอบความซ้ำซากจำเจ เป็นตัวของตัวเอง - อารมณ์เสียง่าย หงุดหงิด กังวลใจ - เป็นคนใจกว้าง มองโลกในแง่ดี - ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น - เป็นคนเปิดเผย	1..... 2..... 3..... 4..... 5.....	1..... 2..... 3..... 4..... 5.....

แบบสอบถามความสำเร็จทางวิชาการ

- คำชี้แจง
1. ให้นักเรียนกาเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด โดยหากเลือก "ใช่" ให้กา / ลงในช่อง "ใช่" หากเลือก "ไม่ใช่" ให้กา / ลงในช่อง "ไม่ใช่"
 2. ห้ามขีดเขียนข้อความใดๆ ลงในแบบสอบถาม
 3. แบบสอบถามฉบับนี้ไม่มีข้อใดถูกหรือผิด เป็นเพียงแต่ศึกษาความเป็นจริงของนักเรียนเท่านั้น ผลการสอบถามครั้งนี้จะได้ผลหรือไม่ขึ้นอยู่กับคำตอบที่เป็นจริงของนักเรียน
 4. คำตอบของนักเรียนไม่มีผลกระทบต่อการศึกษาวิชาใด ๆ ทั้งสิ้น และจะเป็นความลับ

ตัวอย่าง

แบบสอบถาม

ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
1. ฉันชอบวาดภาพ		
2. ฉันชอบการโกหก		
3. ฉันชอบเดินร่ำ		

ขอบคุณที่ได้ให้ความร่วมมืออย่างจริงใจ

ปิยพร ดวงทอง

นิสิตปริญญาโท สาขาการวัดผลการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
1. ไม่เคยผิดหวังกับผลการเรียน		
2. ชอบสรุป กฎ สูตร หลักเกณฑ์ต่างๆ ที่ใช้ในการเรียน		
3. ไม่เคยได้ผลการเรียน "0"		
4. ตอบปัญหาตามหนังสือวารสารได้		
5. มักจะทำคะแนนสอบครั้งหลังให้ดีกว่าครั้งแรกเสมอ		
6. งานวิชาการที่ได้รับมอบหมายประสบความสำเร็จอย่างดี		
7. อ่านหนังสือก่อนสอบเป็นประจำและสอบผ่านได้สำเร็จ		
8. ทำการบ้านวิชาต่าง ๆ ได้สำเร็จด้วยตนเอง		
9. มักจะหาโจทย์หรือแบบฝึกหัดอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากครูให้มาฝึกทำ		
10. งานที่สร้างชิ้นจะเป็นที่พอใจของครูและเพื่อน ๆ		
11. มักจะมีคำถามในเนื้อหาวิชาที่ยังไม่ได้สอนมาถามอาจารย์		
12. ไม่เคยปรากฏตัว "มส" ในสมุดประจำตัวนักเรียน		
13. เพื่อน ๆ ชอบตั้งฉายาชมเชยให้ ด้วยยอมรับในความสามารถทางวิชาการของข้าพเจ้า		
14. เพื่อน ๆ จะมาขอคำแนะนำความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียน		
15. เพื่อน ๆ ตั้งใจฟังเมื่อข้าพเจ้าออกไปรายงานหน้าชั้น		
16. เวลาอ่านบทความความสามารถจับใจความสำคัญได้		
17. ไม่เคยได้ผลการเรียน "ร"		
18. จะอ่านหนังสือเตรียมสอบสม่ำเสมอ		
19. เพื่อน ๆ ที่ไม่เข้าใจในวิชาที่เรียนมักจะให้อธิบายให้ฟัง		
20. จัดเป็นผู้ที่เรียนเก่งในห้องอยู่อันดับ 1 ถึง 10		

ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
21. ท่องคำประพันธ์ในวิชาภาษาไทยได้อย่างแม่นยำ		
22. ช่วยเพื่อนในกลุ่มให้ประสบผลทางการเรียนได้สำเร็จ		
23. อธิบายความหมายในคำประพันธ์ที่เรียนได้ชัดเจน		
24. ไม่เคยทำความผิดหวังให้แก้ผู้ปกครองในผลของการเรียน		
25. ได้รับคำชมเชยว่าเป็นผู้มีความขยันหมั่นเพียรในการเรียน		
26. อาจารย์ชมข้าพเจ้าว่าเป็นผู้มีความจำดี เฉลียวฉลาด		
27. ได้คะแนนสอบกลางภาคค่อนข้างดี		
28. ทำงานเสร็จก่อนกำหนดเวลา และมีผลงานดี		
29. ข้าพเจ้ามีอุปกรณ์ในการเรียนพร้อมเสมอ		
30. สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการเรียนได้อย่างง่ายดาย		

แบบสอบถามความสำเร็จทางกิจกรรม

- คำชี้แจง
1. ให้นักเรียนกาเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด โดยหากเลือก "ใช่" ให้กา / ลงในช่อง "ใช่" หากเลือก "ไม่ใช่" ให้กา / ลงในช่อง "ไม่ใช่"
 2. ห้ามขีดเขียนข้อความใดๆ ลงในแบบสอบถาม
 3. แบบสอบถามฉบับนี้ไม่มีข้อใดถูกหรือผิด เป็นเพียงแต่ศึกษาความเป็นจริงของนักเรียนเท่านั้น ผลการสอบถามครั้งนี้จะได้ผลหรือไม่ขึ้นอยู่กับคำตอบที่เป็นจริงของนักเรียน
 4. คำตอบของนักเรียนไม่มีผลกระทบต่อการเรียนวิชาใด ๆ ทั้งสิ้น และจะเป็นความลับ

ตัวอย่าง

แบบสอบถาม

ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
1. ฉันชอบวาดภาพ		
2. ฉันชอบการโกหก		
3. ฉันชอบเดินร่ำ		

ขอบคุณที่ได้ให้ความร่วมมืออย่างจริงจัง

ปิยพร คงทอง

นิสิตปริญญาโท สาขาการวัดผลการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
1. ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาคามที่ตั้งใจไว้		
2. กิจกรรมที่ตนเองเป็นสมาชิกประสบผลสำเร็จ		
3. จะตั้งใจทำงานอย่างสุดความสามารถเพื่อกิจกรรมชมรม ตนเอง		
4. ได้รับเลือกเป็นกรรมการบริหารชมรม		
5. ถ้ามีงานการแสดงของโรงเรียนจะได้รับการคัดเลือก		
6. เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นขณะจัดกิจกรรมสามารถแก้ไขได้สำเร็จ		
7. กิจกรรมชุมนุมได้รับคำชมเชยจากอาจารย์		
8. ผลงานของข้าพเจ้าอาจารย์คัดเลือกให้เป็นตัวอย่างแก่ เพื่อน ๆ		
9. กิจกรรมเด่นๆ ของโรงเรียนมีส่วนร่วมด้วยเสมอ		
10. เพื่อนๆ จะเสนอให้เป็นตัวแทนในการพูดหน้าแถว		
11. เวลาเข้าค่ายพักแรมกลุ่มของข้าพเจ้าจะแสดงรอบกองไฟจน ได้รับชมเชย		
12. อาจารย์เคยยกย่องข้าพเจ้าเป็นตัวอย่างในด้านการทำ กิจกรรม		
13. เมื่อร่วมทำกิจกรรมจะได้รับการต้อนรับเป็นอย่างดี		
14. ในการลงสมัครเลือกตั้งสภานักเรียนเพื่อนๆ ลงคะแนน สนับสนุนข้าพเจ้าจำนวนมาก		
15. ในการแข่งขันกีฬาคามจะได้รับเหรียญรางวัลทุกครั้ง		
16. งานที่ข้าพเจ้าเสนอนั้นจะมีคุณค่าต่อห้องเรียนหรือโรงเรียน		
17. ผลงานกิจกรรมของข้าพเจ้าสร้างชื่อเสียงให้แก่โรงเรียน		

ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
18. มีส่วนทำให้กิจกรรมประสบผลสำเร็จ		
19. เวลาว่างจะทำกิจกรรมที่ตั้งใจไว้ให้ประสบความสำเร็จ		
20. กิจกรรมที่ข้าพเจ้าเสนอจะเป็นกิจกรรมที่เพื่อนอยากเข้าร่วมปฏิบัติ		
21. ได้รับการไว้วางใจในการเสนอผลงานจากอาจารย์		
22. ได้รับการรางวัลใบประกาศเกี่ยวกับการทำกิจกรรม		
23. หากมีการโต้วาทีเพื่อนๆ มักจะส่งข้าพเจ้าเข้าเป็นตัวแทนโต้วาที		
24. ผลการจัดโครงการของข้าพเจ้าได้รับคำชื่นชมจากอาจารย์		
25. เมื่อมีแขกมาเยือนโรงเรียนจะได้เป็นตัวแทนนักเรียนต้อนรับแขก		
26. พานไหว้ครูที่ข้าพเจ้าร่วมประดิษฐ์ได้รับรางวัล		
27. ได้รับความชื่นชมในการแสดงกิจกรรมบนเวที		
28. ร่วมปฏิบัติกิจกรรมจนสำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายทุกครั้ง		
29. เคยปฏิบัติหน้าที่เป็นคณะกรรมการของกิจกรรมต่าง ๆ ได้สำเร็จ		
30. วางแผนงานการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ได้บรรลุตามจุดประสงค์		

แบบสอบถามการได้รับการยอมรับ

- คำชี้แจง
1. ให้นักเรียนกาเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด โดยหากเลือก "ใช่" ให้กา / ลงในช่อง "ใช่" หากเลือก "ไม่ใช่" ให้กา / ลงในช่อง "ไม่ใช่"
 2. ห้ามขีดเขียนข้อความใดๆ ลงในแบบสอบถาม
 3. แบบสอบถามฉบับนี้ไม่มีข้อใดถูกหรือผิด เป็นเพียงแต่ศึกษาความเป็นจริงของนักเรียนเท่านั้น ผลการสอบถามครั้งนี้จะได้ผลหรือไม่ขึ้นอยู่กับคำตอบที่เป็นจริงของนักเรียน
 4. คำตอบของนักเรียนไม่มีผลกระทบต่อการเรียนวิชาใด ๆ ทั้งสิ้น และจะเป็นความลับ

ตัวอย่าง

แบบสอบถาม

ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
1. ฉันชอบวาดภาพ		
2. ฉันชอบการโกหก		
3. ฉันชอบเดินร่ำ		

ขอบคุณที่ได้ให้ความร่วมมืออย่างจริงจัง

ปิยพร ดวงทอง

นิสิตปริญญาโท สาขาการวัดผลการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
1. ได้รับเลือกจากเพื่อน ๆ ให้เป็นตัวแทนพูดหน้าชั้น		
2. เพื่อน ๆ มักจะดูผลงานการปฏิบัติของข้าพเจ้าเป็นตัวอย่าง		
3. เพื่อน ๆ ไม่เข้าใจบทเรียนจะมากตาม		
4. ไม่มีเพื่อนคนใดที่คัดค้านในการเลือกข้าพเจ้าเป็นหัวหน้า		
5. ถึงแม้จะพูดไม่ไพเราะแต่เพื่อนก็ยังยอมรับในการทำงาน		
6. เมื่อได้รับคำชมเชยมีชื่อเสียงเพื่อน ๆ จะยินดีด้วยความ จริงใจ		
7. ไม่โกรธที่เพื่อน ๆ เรียกชื่อตามบุคลิกของข้าพเจ้า		
8. เพื่อน ๆ จะให้ความร่วมมืออย่างดีถ้ารู้ว่ากิจกรรมนั้นข้าพเจ้า เป็นหัวหน้า		
9. เพื่อน ๆ ภูมิใจในงานอันเป็นความสำเร็จของข้าพเจ้า		
10. เพื่อน ๆ ยอมรับข้าพเจ้าในการเข้ากลุ่มกิจกรรม		
11. กิจกรรมที่ข้าพเจ้าเสนอเพื่อน ๆ จะยอมรับ		
12. เพื่อน ๆ ยอมรับว่าเป็นคนจริงใจ		
13. มีเพื่อนคอยแก้ไขข้อครหาให้ข้าพเจ้า เมื่อประสบเหตุการณ์ไม่ดี		
14. เมื่อมีเรื่องทุกข์ร้อนเพื่อน ๆ จะห่วงใยและให้ความช่วยเหลือ		
15. ได้รับคัดเลือกให้เข้าร่วมกิจกรรมของห้องอยู่เสมอ		
16. เมื่อประสบปัญหามีเพื่อน ๆ ให้กำลังใจมากมาย		
17. เป็นผู้นำในการทำงานห้องประเภทต่าง ๆ		
18. เพื่อน ๆ เชื่อฟังเมื่อให้คำแนะนำ		
19. ปมด้อยของข้าพเจ้าไม่ทำให้เพื่อนรังเกียจ		

ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
20. หากต้องพ้นจากตำแหน่งใดที่เคยเป็นอยู่ เพื่อน ๆ ก็ยังยอมรับ ในความสามารถ		
21. ได้รับแต่งตั้งจากเพื่อน ๆ ให้เป็นผู้ประสานงานในทุกด้าน		
22. ใคร ๆ ก็อยากสนทนาคำ		
23. เพื่อน ๆ ชมว่าเป็นคนมีน้ำใจ		
24. ได้รับความไว้วางใจจากเพื่อน ๆ		
25. บิดา มารดา ให้ความไว้วางใจ		
26. ใคร ๆ ก็ชมข้าพเจ้า		
27. เพื่อน ๆ ส่วนใหญ่เข้าใจความรู้สึกของข้าพเจ้า		
28. เพื่อน ๆ ยอมรับในความสามารถของข้าพเจ้า		
29. ครุฑมักจะมอบหมายให้ดูแลห้องหรือปฏิบัติงานแทนเวลาครูไม่ อยู่ในห้อง		
30. เพื่อน ๆ ในกลุ่มให้เกียรติข้าพเจ้าในการตัดสินใจ		

แบบสอบถามการมีอำนาจหรืออิทธิพล

- คำชี้แจง
1. ให้นักเรียนกาเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด โดยหากเลือก "ใช่" ให้กา / ลงในช่อง "ใช่" หากเลือก "ไม่ใช่" ให้กา / ลงในช่อง "ไม่ใช่"
 2. ห้ามขีดเขียนข้อความใดๆ ลงในแบบสอบถาม
 3. แบบสอบถามฉบับนี้ไม่มีข้อใดถูกหรือผิด เป็นเพียงแต่ศึกษาความเป็นจริงของนักเรียนเท่านั้น ผลการสอบถามครั้งนี้จะได้ผลหรือไม่ขึ้นอยู่กับคำตอบที่เป็นจริงของนักเรียน
 4. คำตอบของนักเรียนไม่มีผลกระทบต่อการเรียนวิชาใด ๆ ทั้งสิ้น และจะเป็นความลับ

ตัวอย่าง

แบบสอบถาม

ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
1. ฉันชอบวาดภาพ		
2. ฉันชอบการโกหก		
3. ฉันชอบเดินร่ำ		

ขอขอบคุณที่ได้ให้ความร่วมมืออย่างจริงจัง

ปิยพร ดวงทอง

นิสิตปริญญาโท สาขาการวัดผลการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
1. สามารถพูดหาเสียงเลือกตั้งให้กลุ่มได้สำเร็จ		
2. เพื่อน ๆ ตั้งใจฟังเมื่อเล่าเรื่องต่าง ๆ ให้ฟัง		
3. เพื่อน ๆ ฟังข้าพเจ้าเล่าเรื่องต่าง ๆ แล้วมีความสุข		
4. หากเพื่อน ๆ ทะเลาะกันถ้าได้ช่วยพูดเหตุการณ์จะค่อย คลี่คลายลง		
5. หากมีการแบ่งกลุ่มทุกกลุ่มอยากได้ข้าพเจ้าไปร่วมด้วย		
6. พูดโน้มน้าวใจเพื่อนได้		
7. ความคิดของข้าพเจ้าเพื่อน ๆ เชื่อถือและปฏิบัติตาม		
8. จะเป็นแนวทางในการเสนอความคิดแล้วเพื่อนมักคล้อยตาม		
9. มีอำนาจในการพูดตัดสินใจแล้วเพื่อนยอมรับ		
10. เป็นที่เคารพ อำนาจของเพื่อนร่วมงานและรุ่นน้อง		
11. เพื่อน ๆ จะเข้าใจความรู้สึกของข้าพเจ้ามาก		
12. ถ้าพูดหรือออกคำสั่งใดเพื่อน ๆ ทุกคนจะปฏิบัติตามคำสั่งนั้น		
13. เป็นผู้นำในการแต่งตั้งแล้วเพื่อนมักจะปฏิบัติตาม		
14. เมื่อขอความช่วยเหลือจากเพื่อนทุกคนจะไม่ปฏิเสธ		
15. สร้างความประทับใจให้เพื่อนคล้อยตามได้		
16. เพื่อน ๆ เกรงใจข้าพเจ้า		
17. ใช้สายตามองเพื่อนให้เพื่อนเกรงกลัวได้		
18. พูดเรื่องผิดให้ถูกได้		
19. เพื่อน ๆ ยอมรับมติที่ข้าพเจ้าเสนอ		
20. เพื่อน ๆ จะไม่กล้าผิวนิดข้าพเจ้า		
21. เพื่อน ๆ จะรอให้ข้าพเจ้าตัดสินใจในบางเรื่องเสมอ		

ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
22. ความเป็นผู้นำของข้าพเจ้าเพื่อน ๆ ศรัทธา		
23. ความมีน้ำใจของข้าพเจ้าเพื่อน ๆ นำไปเป็นตัวอย่าง		
24. การกระทำของข้าพเจ้าเป็นที่ประทับใจของครูบาอาจารย์		
25. สามารถโน้มน้าวให้คนปฏิบัติตามได้ไม่ว่าผิดหรือถูก		
26. การทำงานจะล้มเหลวโดยสิ้นเชิงถ้าข้าพเจ้าต่อต้าน		
27. เพื่อน ๆ ต่างก็เกรงใจข้าพเจ้าเสมอ		
28. สามารถพูดชักจูงให้เพื่อนทำในสิ่งที่ต้องการได้		
29. พูดให้เพื่อน ๆ ฟัง ทุกคนจะเงี่ยบเพื่อดังใจฟัง		
30. หากข้าพเจ้าต้องการแล้วเพื่อนไม่กล้าขัดใจ		

แบบสอบถามคุณภาพการแสดงตัว

- คำชี้แจง
1. ให้นักเรียนกาเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด โดยหากเลือก "ใช่" ให้กา / ลงในช่อง "ใช่" หากเลือก "ไม่ใช่" ให้กา / ลงในช่อง "ไม่ใช่"
 2. ห้ามขีดเขียนข้อความใดๆ ลงในแบบสอบถาม
 3. แบบสอบถามฉบับนี้ไม่มีข้อใดถูกหรือผิด เป็นเพียงแต่ศึกษาความเป็นจริงของนักเรียนเท่านั้น ผลการสอบถามครั้งนี้จะได้ผลหรือไม่ขึ้นอยู่กับคำตอบที่เป็นจริงของนักเรียน
 4. คำตอบของนักเรียนไม่มีผลกระทบต่อการเรียนวิชาใด ๆ ทั้งสิ้น และจะเป็นความลับ

ตัวอย่าง

แบบสอบถาม

ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
1. ฉันชอบวาดภาพ		
2. ฉันชอบการโกหก		
3. ฉันชอบเดินร่ำ		

ขอขอบคุณที่ได้ให้ความร่วมมืออย่างจริงใจ

ปิยพร ดวงทอง

นิสิตปริญญาโท สาขาการพัฒนการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
1. เป็นคนที่ทำอะไรด้วยความคล่องแคล่วรวดเร็ว		
2. หากมีการนัดพบปะเพื่อนเก่าข้าพเจ้าจะไม่เคยพลาด		
3. ไม่ว่าจะทำกิจกรรมกลุ่ม อยู่กลุ่มใดก็ไม่วิตกกังวล		
4. ไม่กลัวที่จะต้องพูดคุยกับคนที่ไม่รู้จักมาก่อน		
5. ชอบทำตัวสนุกสนานไม่หงุดหงิด		
6. ดีใจมากถ้าได้รับเลือกเป็นหัวหน้ากลุ่ม		
7. อะไรที่ทำให้ตนเองเด่นกว่าเพื่อนในกลุ่มจะรีบปฏิบัติ		
8. ไม่หวั่นวิตกต่อการกระทำที่ตนได้ปฏิบัติผ่านมา		
9. อะไรที่ช่วยเหลืองานของกลุ่มได้จะรีบรับทันที		
10. ถือคติที่ว่า "ความล้มเหลวเป็นบ่อเกิดแห่งความไม่แน่นอน"		
11. ชอบปฏิบัติกิจกรรมที่ท้าทายความสามารถ		
12. ถ้าที่จะต้องตอบคำถามครูแม้ว่าจะตอบผิดก็ตาม		
13. ชอบที่จะกล้าเผชิญกับความจริงแม้รู้ว่าจะยากลำบาก		
14. ข้าพเจ้าชอบการผจญภัยที่ตื่นเต้น		
15. ถ้ารู้ว่าข้างหน้าจะเผชิญกับสถานการณ์คับขันก็ไม่หวั่น		
16. หากฝ่าฝืนระเบียบโรงเรียนได้จะทำเมื่อมีโอกาส		
17. ไม่ชอบถูกใครบังคับให้ทำสิ่งต่าง ๆ		
18. ไม่ชอบทำกิจกรรมใดซ้ำ ๆ กันหลายครั้ง		
19. หากความคิดของเราต่างจากพวกจะรู้สึกดีใจ		
20. ไม่ชอบทำตามคนอื่นในกลุ่ม		
21. หากมีเหตุการณ์ใดให้ตัดสินใจจะคิดอย่างรวดเร็ว		

ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
22. เพื่อน ๆ ล้อจะรู้สึกโกรธและไม่พอใจ		
23. จะเบื่อมากหากต้องให้รอใครเป็นเวลานาน ๆ		
24. มักจะทำงานใหม่ ๆ อย่างรีบเร่งและรวดเร็ว		
25. หมาความอดทน อดกลั้นกับคนอื่น ๆ ได้ง่าย		
26. ถือคติว่า "รอชั้มช่อมผู้กมิตรคนได้"		
27. เป็นคนมองว่าความคิดของแต่ละคนมีประโยชน์ทั้งนั้น		
28. เป็นคนไม่ชอบฝันความรู้สึกตนเอง		
29. ในที่ประชุมจะเปิดโอกาสให้เพื่อน ๆ แสดงความคิดเห็น		
30. ชอบเกี่ยวข้องกับสิ่งที่อยู่รอบ ๆ ตัว		

แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูประกอบด้วยข้อคำถามเป็นแบบสถานการณ์ จำนวน 30 ข้อ ซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับการปฏิบัติของพ่อแม่หรือผู้ปกครองที่ปฏิบัติต่อนักเรียน และเป็นคำถามเกี่ยวกับการปฏิบัติของนักเรียนที่ปฏิบัติเป็นประจำ
2. ให้นักเรียนอ่านข้อความ แล้วตอบคำถามทุกข้อและทุกตัวเลือก ซึ่งคำตอบแต่ละข้อเป็นตัวแทนของการอบรมเลี้ยงดู

วิธีการตอบแบบสอบถาม

- ถ้านักเรียนเห็นว่าคำตอบนั้นเป็นจริงที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองปฏิบัติต่อนักเรียนบ่อยมาก ให้กาเครื่องหมาย / ที่ช่องหมายเลข 4
- ถ้านักเรียนเห็นว่าคำตอบนั้นเป็นจริงที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองปฏิบัติต่อนักเรียนบ่อย ให้กาเครื่องหมาย / ที่ช่องหมายเลข 3
- ถ้านักเรียนเห็นว่าคำตอบนั้นเป็นจริงที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองปฏิบัติต่อนักเรียนปานกลาง ให้กาเครื่องหมาย / ที่ช่องหมายเลข 2
- ถ้านักเรียนเห็นว่าคำตอบนั้นเป็นจริงที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองปฏิบัติต่อนักเรียนน้อย ให้กาเครื่องหมาย / ที่ช่องหมายเลข 1
- ถ้านักเรียนเห็นว่าคำตอบนั้นเป็นจริงที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองปฏิบัติต่อนักเรียนน้อยที่สุด ให้กาเครื่องหมาย / ที่ช่องหมายเลข 0

หมายเหตุ

พ่อแม่หรือผู้ปกครองในที่นี้ หมายถึง ผู้ที่ให้อบรมเลี้ยงดูนักเรียนมาเป็นเวลานานกว่าผู้อื่นอาจเป็นพ่อแม่ ปู่ย่า ตายาย ลุงป้า น้าอา หรือบุคคลอื่นก็ได้

ข้อความ	บ่อยมาก 4	บ่อย 3	ปานกลาง 2	น้อย 1	น้อยที่สุด 0
1. ในระหว่างที่นักเรียนกำลังศึกษาแล้วเรียน ผู้ปกครองปฏิบัติต่อนักเรียนอย่างไร					
ก. บังคับให้อ่านหนังสือเป็นประจำ					
ข. ไม่เคยถามเรื่องการเรียนเลย					
ค. พุดคุยถึงปัญหาการเรียนว่าเป็นอย่างไร					
2. เวล่านักเรียนทำการบ้านผู้ปกครองจะปฏิบัติ ต่อนักเรียนอย่างไร					
ก. ไม่สนใจว่านักเรียนทำการบ้านได้หรือไม่					
ข. ไม่ให้ไปไหนจนกว่าจะทำการบ้านเสร็จ					
ค. ชักถามว่าทำการบ้านได้หรือไม่					
3. เวลาใกล้สอบนักเรียนจะต้องดูตำราเพื่อ เตรียมตัวสอบ ผู้ปกครองจะปฏิบัติต่อ นักเรียนอย่างไร					
ก. ให้กำลังใจและแนะนำการอ่านหนังสือ					
ข. ควบคุม บังคับ ดูแลให้นักเรียนอ่าน หนังสือทุกวัน					
ค. ไม่เคยสนใจที่จะตักเตือนให้นักเรียน ดูหนังสือ					

ข้อความ	บ่อยมาก 4	บ่อย 3	ปานกลาง 2	น้อย 1	น้อยที่สุด 0
4. บางครั้งนักเรียนเกิดความท้อแท้ผิดหวัง ด้านการเรียนผู้ปกครองจะปฏิบัติต่อนักเรียน อย่างไร					
ก. ปล่อย และให้กำลังใจ					
ข. ไม่สนใจว่านักเรียนมีปัญหาอะไร					
ค. ให้ดูหนังสือมากยิ่งขึ้นกว่าเดิม					
5. นักเรียนได้นำสมุดรายงานผลการเรียนมา ให้ผู้ปกครองได้รับทราบและผลการเรียนดี ขึ้นกว่าเทอมที่ผ่านมา นักเรียนคิดว่า ผู้ปกครองจะปฏิบัติอย่างไรเมื่อได้รับสมุด รายงานนี้					
ก. ดูผลการเรียนแล้วกล่าวชมเชย					
ข. วางไว้บนโต๊ะไม่สนใจที่จะเปิดดู					
ค. พอใจผลการเรียนและคอยควบคุมดูแล ด้านการเรียนมากยิ่งขึ้น					
6. ขณะที่นักเรียนแต่งตัวออกนอกบ้านไปเที่ยว ผู้ปกครองท่านจะทำอย่างไร					
ก. ช่วยดูว่านักเรียนแต่งตัวเช่นไรจึงจะ เหมาะสม					
ข. บังคับให้ใส่ชุดตามที่ผู้ปกครองจัดให้					
ค. ไม่สนใจนักเรียนว่าจะใส่ชุดอะไร					

ข้อความ	บ่อยมาก	บ่อย	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	4	3	2	1	0
7. เสื้อผ้าที่นักเรียนสวมใส่แล้ว ผู้ปกครอง ให้นักเรียนปฏิบัติเช่นไร					
ก. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับเสื้อผ้าที่ใส่แล้ว					
ข. บังคับให้นำไปแช่ผงซักฟอก					
ค. จะนำมาสวมใส่ซ้ำอีกก็ได้					
8. เพื่อนสนิทของนักเรียนมีปัญหาเดือดร้อน ทุกข์ใจ และนักเรียนได้นำมาเล่าให้ ผู้ปกครองท่านจะทำอย่างไร					
ก. ช่วยให้คำปรึกษา					
ข. ห้ามไม่ให้นักเรียนไปก้าวล่วงเรื่อง ของเพื่อน					
ค. รับฟังแล้วพริกหน้าไม่สนใจที่จะฟังปัญหา					
9. นักเรียนกับเพื่อนสนิทมีปัญหาขัดแย้งกันอย่าง รุนแรงเมื่อนักเรียนปรึกษากับผู้ปกครอง แล้ว ผู้ปกครองจะทำอย่างไร					
ก. ให้ไปขอโทษเพื่อน					
ข. ไม่สนใจปัญหาที่เกิดขึ้น					
ค. ยินดีที่จะให้คำปรึกษา					

ข้อความ	บ่อยมาก 4	บ่อย 3	ปานกลาง 2	น้อย 1	น้อยที่สุด 0
10. ถ้านักเรียนกลับมาจากโรงเรียน เมื่อมาถึงบ้านแล้วผู้ปกครองให้นักเรียนทำอะไร					
ก. ให้พักผ่อนไปทำการบ้าน					
ข. บังคับให้ไปอาบน้ำเปลี่ยนเสื้อผ้าทันที					
ค. ไม่สนใจนักเรียนว่าจะทำอะไร					
11. วันหยุด เสาร์-อาทิตย์ นักเรียนอยู่ที่บ้าน					
ปฏิบัติอย่างไร					
ก. ช่วยเหลือผู้ปกครอง					
ข. ทำงานตามผู้ปกครองกำหนด					
ค. ไม่ต้องทำอะไรเพราะผู้ปกครองไม่สนใจ					
12. เมื่อนักเรียนได้ช่วยทำงานบ้าน ผู้ปกครอง					
นักเรียนจะปฏิบัติอย่างไร					
ก. ยกย่องชมเชย					
ข. ชักถามว่าทำการบ้านเสร็จหรือยัง					
ค. ทำงานของท่านไปไม่สนใจว่านักเรียน					
จะทำอะไร					

ข้อความ	บ่อยมาก	บ่อย	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	4	3	2	1	0
13. ขณะที่นักเรียนช่วยทำงานบ้านบังเอิญ นักเรียนได้ทำข้าวของเครื่องใช้เสียหาย ผู้ปกครองจะปฏิบัติอย่างไร					
ก. ไม่สนใจเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น					
ข. รับฟังเหตุผลว่าทำไมจึงเป็นเช่นนั้น					
ค. ลงโทษนักเรียนทันที					
14. ขณะที่นักเรียนรับประทานอาหารกับ ผู้ปกครองนั้น ผู้ปกครองจะปฏิบัติเช่นไร					
ก. สนทนาปัญหาทั่ว ๆ ไป					
ข. ดึงเตือนเรื่องการเรียนเป็นประจำ					
ค. ไม่สนใจที่จะสนทนาด้วย					
15. หลังจากทีนักเรียนได้ทำการบ้านเสร็จ แล้ว ผู้ปกครองปฏิบัติเช่นไร					
ก. ผู้ปกครองไม่สนใจว่านักเรียนจะไป เข้านอนเมื่อใด					
ข. ให้นักเรียนพักผ่อนและเข้านอนตาม เวลาปกติ					
ค. กวดขันให้นักเรียนอ่านหนังสือก่อน เข้านอน					

ข้อความ	บ่อยมาก 4	บ่อย 3	ปานกลาง 2	น้อย 1	น้อยที่สุด 0
16. นักเรียนนอนตื่นสายไปโรงเรียนไม่ทัน ผู้ปกครองจะปฏิบัติเช่นไร					
ก. ตูว่าทันที					
ข. ไม่สนใจว่านักเรียนจะทำอย่างไร ต่อไป					
ค. แนะนำว่าไม่ควรนอนตื่นสาย					
17. วันหนึ่งนักเรียนได้ร่วมกิจกรรมใน โรงเรียน ทำให้กลับบ้านช้าผิดเวลา ผู้ปกครองท่านจะปฏิบัติเช่นไร					
ก. แนะนำว่าควระบอกให้ทราบล่วงหน้า					
ข. ทำโทษทันทีไม่ฟังเหตุผล					
ค. ไม่สนใจว่านักเรียนกลับถึงบ้านเมื่อไร					
18. นักเรียนคิดว่าผู้ปกครองปฏิบัติค่อนักเรียน อย่างไร					
ก. ให้ความรักและความอบอุ่น					
ข. ไม่เคยให้คำแนะนำอะไรเลย					
ค. ให้อยู่ในระเบียบวินัยและทำตามคำสั่ง					

ข้อความ	น้อยมาก 4	น้อย 3	ปานกลาง 2	น้อย 1	น้อยที่สุด 0
19. ขณะที่รับประทานอาหารร่วมกันกับ ผู้ปกครอง ผู้ปกครองปฏิบัติเช่นไร					
ก. ผู้ปกครองจะพูดคุยเป็นกันเองตามปกติ					
ข. ผู้ปกครองจะรีบรับประทานอาหารจะ ไม่พูดอะไรเลย					
ค. ผู้ปกครองจะอบรมสั่งสอนบังคับให้ รับประทานอาหารที่มีประโยชน์					
20. นักเรียนได้รับเงินเพื่อนไปเป็นค่าใช้จ่าย ในโรงเรียนจากผู้ปกครองอย่างไร					
ก. ได้รับเป็นประจำตามที่ไดตกลงกันไว้					
ข. ได้รับเงินจากผู้ปกครองตามที่ท่านได้ กำหนดให้ไว้					
ค. ได้รับเงินจากผู้ปกครองแต่บางครั้ง ไม่พอใช้จ่าย					
21. โรงเรียนได้จัดทัศนศึกษา นักเรียนต้องไป ทุกคนและได้ไปขอค่าเดินทางกับผู้ปกครอง					
นักเรียนคิดว่าผู้ปกครองจะทำเช่นไร					
ก. เต็มใจที่จะให้นักเรียนไปทัศนศึกษา					
ข. ไม่สนใจว่านักเรียนจะไปทัศนศึกษา					
ค. ชักถามถึงจำนวนเงินที่จะนำไปใช้ และหยิบยื่นให้ทันที					

ข้อความ	น้อยมาก 4	น้อย 3	ปานกลาง 2	น้อย 1	น้อยที่สุด 0
22. นักเรียนขออนุญาตจากผู้ปกครองไปดู ภาพยนตร์คิดว่าผู้ปกครองนักเรียนจะปฏิบัติ เช่นไร ก. ไม่อนุญาตให้ไปตามลำพัง ข. อนุญาตและได้แนะนำว่าควรดูเรื่องใด ค. ทำเฉย ๆ ไม่สนใจนักเรียน					
23. เวลาว่างนักเรียนปฏิบัติเช่นไร ก. ผู้ปกครองให้ช่วยทำงานบ้าน ข. ดูโทรทัศน์ทั้งวันผู้ปกครองไม่ว่าอะไร ค. สนทนาปัญหากับผู้ปกครอง					
24. เวลาที่ฝนตกหนักนักเรียนได้ออกไปเดินตาก ฝนทำให้ไม่สบาย เมื่อผู้ปกครองทราบ จะปฏิบัติต่อนักเรียนเช่นไร ก. ดุหรือตำหนิทันที ข. ให้ไปหยิบยารับประทานเอง ค. แนะนำว่าควรจะไปหาหมอ					
25. ขณะที่นักเรียนกำลังช่วยผู้ปกครองทำงาน บ้างเผลอได้รับบาดเจ็บเล็กน้อย น้อย ๆ ผู้ปกครองปฏิบัติต่อนักเรียนเช่นไร ก. ไม่สนใจว่านักเรียนได้รับบาดเจ็บ ข. แนะนำในการรักษาบาดเจ็บ ค. ตักเตือนและให้รีบไปหาหมอรักษา					

ข้อความ	บ่อยมาก	บ่อย	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	4	3	2	1	0
26. การเดินทางไปโรงเรียนนักเรียนได้รับการปฏิบัติจากผู้ปกครองเช่นไร					
ก. คอบรับคอส่งหรือให้ไปกับผู้ที่ไว้วางใจ					
ข. ให้คำแนะนำในการไปโรงเรียน					
ค. จะไปหรือจะกลับจากโรงเรียนเวลาใดก็ได้ เพราะต่างคนต่างไปอยู่แล้ว					
27. ขณะที่นักเรียนกำลังทำการบ้าน ผู้ปกครองปฏิบัติเช่นไร					
ก. ผู้ปกครองดูแลเอาใจใส่ถ้าเสร็จแล้วจะนำของว่างมาให้					
ข. ผู้ปกครองนั่งซักถามว่าเมื่อไรจะทำการบ้านเสร็จ					
ค. ผู้ปกครองไม่สนใจว่าจะทำการบ้านเสร็จหรือไม่					
28. ถ้าผู้ปกครองได้ทราบว่านักเรียนกำลังหุดจาทหรือแสดงกิริยามารยาทไม่เรียบร้อยกับพี่ ๆ น้อง ๆ ผู้ปกครองจะทำเช่นไร					
ก. ไม่สนใจที่นักเรียนแสดงกิริยาเช่นนี้					
ข. ให้ข้อคิดที่ไม่สมควรที่จะแสดงกิริยาเช่นนี้					
ค. ตำหนักเตือนว่ากิริยาเช่นนี้ไม่ควรทำ					

ข้อความ	น้อยมาก 4	น้อย 3	ปานกลาง 2	น้อย 1	น้อยที่สุด 0
29. นักเรียนกลับมาจากโรงเรียนเสื้อผ้าของนักเรียนสกปรกผู้ปกครองเห็นนักเรียนสวมเสื้อผ้าสกปรกเช่นนี้ ผู้ปกครองจะปฏิบัติเช่นไร ก. ไม่สนใจว่าเสื้อผ้าจะเป็นเช่นไร ข. แนะนำนักเรียนว่าควรจะเสื้อผ้าไปแช่ผงซักฟอกได้ ค. บอกให้นักเรียนรีบไปอาบน้ำเปลี่ยนเสื้อผ้าทันที					
30. ถ้ามีญาติผู้ใหญ่หรือเพื่อนสนิทของผู้ปกครองมาเยี่ยมเยียนที่บ้าน ผู้ปกครองจะปฏิบัติเช่นไร ก. ดักเตือนให้นักเรียนยกน้ำมาให้ ข. แนะนำให้นักเรียนรู้จักแขกผู้มาเยี่ยมเยียน ค. ให้นักเรียนหลบหน้าไปไหนก็ได้					

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	ปิยพร ดวงทอง
เกิดวันที่	4 กันยายน 2513
สถานที่เกิด	อำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	213 ถนนสายลวด ตำบลปากน้ำ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ 10280 โทร.389-3919
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	อาจารย์ 1 ระดับ 3
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนพลเจษฎ์วิทยาคม ถนนบางนาตราด กิโลเมตรที่ 16 ตำบลบางโฉลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ 10540

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2525	จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดท่าเสริม อำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช
พ.ศ.2528	จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสตรีศรีวิชัยกร อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช
พ.ศ.2531	จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนกัลยาณีศรีธรรมราช อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช
พ.ศ.2535	ศษ.บ. วิชาเอกการวัดและประเมินผลการศึกษา วิชาโทสถิติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
พ.ศ.2539	กศ.ม. วิชาเอกการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

**การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับบุคลิกภาพการแสดงตัว
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**

บทคัดย่อ

ของ

ปิยพร ดวงทอง

**เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการวัดผลการศึกษา**

กันยายน 2539

การศึกษาค้างนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับ
บุคลิกภาพการแสดงตัวและศึกษาว่าปัจจัยด้านใดบ้างที่ส่งผลต่อบุคลิกภาพแสดงตัว ในการศึกษา
ครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2538 ของโรงเรียนสังกัด
กรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 480 คน ซึ่งเลือกมาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น
และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามความสำเร็จทางวิชาการ ความสำเร็จทาง
กิจกรรม การได้รับการยอมรับ การมีอำนาจหรืออิทธิพล แบบสอบถามการได้รับการ
ยอมรับแบบประชาธิปไตย การได้รับการยอมรับแบบเข้มงวดกวดขัน การได้รับการ
ยอมรับแบบปล่อยปละละเลย และแบบสอบถามบุคลิกภาพการแสดงตัว มีค่าความเชื่อมั่น
0.75 ถึง 0.94

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพการแสดงตัวอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .01 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .5653 ปัจจัยที่ส่งผลต่อบุคลิกภาพ
การแสดงตัวคือ ความสำเร็จทางวิชาการ ความสำเร็จทางกิจกรรม และการมีอำนาจหรืออิทธิพล

**A STUDY OF THE RELATIONSHIP BETWEEN SOME FACTORS AND
EXTROVERT PERSONALITY OF MATHAYOM SUKSA III STUDENTS**

ABSTRACT

BY

PIYAPORN DUANGTHONG

**Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Educational Measurement
at Srinakharinwirot University**

September 1996

The purpose of this research were to study the relationship between some factors and extrovert personality and to study factors that effect the extrovert personality. The Stratified random sampling was used to select 480 Mathayom III students in the academic year 1995 from the secondary school in Samutprakarn Province. The instruments used were questionnaires of Academic Achievement, Activity Achievement, Acceptation, Power, and three types of Child Rearing Practices : Democratic, Laisses-faire, and Autocratic, and Extrovert Personality. The reliability ranged from 0.75 to 0.94 .

The result showed that the multiple correlation between all factors and extrovert personality was 0.5653 which was significant at .01. Three factors contributed to extrovert personality were Academic Achievement, Activity Achievement and Power.